DAYANIŞMA

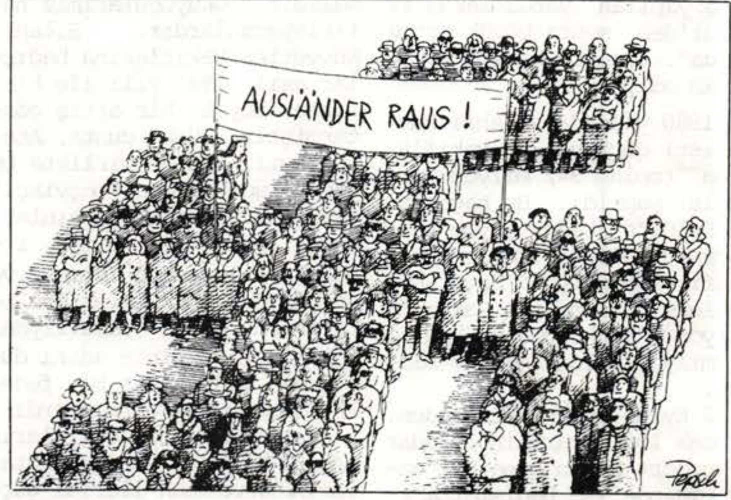
Demokrasi Güçlerinin Birliği İçin İleri!

15 Mayıs 1982 Sayı 9 1,50 DM

YABANCI DÜŞMANLIĞI TIRMANIYOR

Federal Alman ekonomisi içine düştüğü yapısal bunalımdan bir türlü çıkamıyor. Sosyal demokrat ağırlıklı koalisyon hükümeti ve eyalet yönetimleri, tüm F.Almanya'yı saran işsizlik, fabrika kapanmaları ve bir türlü baş edilemeyen yabancı işçiler sorununun altında bunalıyor. Verilen demeçler, yapılan açıklamalar, parlamentoda veya çeşitli toplantılarda atılan nutuklar sorunun çözülmesine elbette yetmiyor. Ekonomik bunalım, derinleştikçe ve toplumun,işçi sınıfı başta olmak üzere diğer kesimlerini sardıkça sorun artık yalnız yabancı işçileri değil, tüm Almanları,hattâ Avrupa'yı ilgilendiren bir nitelik kazanıyor. Ekonomik bunalıma bağlı olarak siyasal alanda da bir canlanma gözle görülür hale geliyor. İkinci Dünya savaşından bu yana Alman işçileri ilk kez fabrika işgal ediyor, grev yapıyor veya mitingler, gösteriler, toplantılar ile seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Şunu rahatlıkla iddia edebiliriz ki, F.Almanya bugün Avrupa'nın en hareketli ülkesidir.

Artan işsizlik ve hoşnutsuzluğun nedeni olarak egemen güçler yabancı işçileri gösteriyorlar. Basın ve yayın organları, bütün gizli açık propaganda araçları,yabancı düşmanlığını el altından ya da açıkça körüklüyorlar. Neo-Nazi grupları teşvik ediyor ve destekliyorlar. Gazeteler hemen her gün bir yabancının evinin veya işyerinin saldırıya uğradığını yazıyor. Son günlerde yabancılara saldırılar öylesine arttı ki,bir Neo-Nazi grup Frankfurt'ta DGB öncülüğünde yapılan 1 Mayıs mitingine açıkça saldırdı. Öte yandan hükümet çevreleri Türkiye cuntası ile birlikte yeni bir anlaşmayı sahneye koymanın hazırlığı içindeler. Bu çok gizlii ve el altından yürütülen anlaşmaya göre, halen F.Almanya'da olan Türkiye'li işçilerden işsiz ya da hasta olanlar yakın bir zamanda topluca kesin dönüşe mecbur edilecekler.

Önce ailelerin anayasaya rağmen açıkça parçalanması, daha sonra çocuk paralarının kısılması, yardımların indirilmesi şeklinde başlayan ve 15 yaşını geçmiş çocukları F.Almanya'ya sokmamaya varan hükümet kararlarına bir yenisini eklemenin hazırlıkları yapılıyor. F. Almanya'ya getirilebilecek çocukların yaşı *altı* ile sınırlandırılmak isteniyor.

Yeni hazırlanan bir yasa tasarısına göre kesin dönüş "cazip" hale getirilmeye çalışılıyor. F.Alman Partilerinin kanunun üzerinde anlaşmaya varamadıkları tek konu, işçilere ödenecek kesin dönüş parasının ne kadar olacağıdır!

Önümüzdeki dönemde de yabancı düşmanlığı artarak sürecektir. Saldırıların, anti-demokratik tutumların devam edeceği kesindir. Yabancı düşmanlığını önleyebilmenin, bu saldırıları ve anti-demokratik tutumları durdurabilmenin yolu Türkiye'li, İspanyol, Yunan ve özellikle Alman işçilerinin birliğinden geçer. Şayet öncelikle Türkiyeli işçiler kendi sendikalarına, kendi dernek ve örgütlerine sahip çıkmazsa, bana dokunmayan yılan bin yaşasın bireyciliğini sürdürürse, yarın onun kapısı da çalınacaktır. O halde Alman ilerici örgütleri, Partileri ile birlikte davranmak,bu davanın bir sınıf davası olduğunu öncelikle kendimiz kavramak ve başkasına da kavratmaktan ve yabancı düşmanlığına karşı örgütlü bir şekilde harekete geçmekten başka kurtuluş yolu yoktur.

Ülke Çıkarı mı Cuntanın Çıkarı mı?

Cunta başa geldiğinden beri kendi görüş ve tutumlarını Türkiye'nin çıkarı yaftası altında iç ve dış kamuoyuna sunuyor. Bu tam bir safsatadır. Anayasayı çiğneyip, kendilerinden gayri herkese siyaseti yasaklıyarak zorla iktidar sürenlerin hangi iç ve dış çıkarların sözcüleri,savunucuları ve koruyucuları olduğunu herkes biliyor. Ülkenin çıkarını temsil edenler kitleler üzerinde terör estirmezler. Türkiye'nin çıkarını savunanlar, her şeyin en iyisini biz biliriz kafasıyla ülkeyi asker kışlasına çevirmezler. Kaldı ki, uyguladıkları siyasetler ve sonuçları ortadadır. Emekçi kitleler bir lokma bir hırkaya zorla razı edilmekte, ufacık bir azınlığın durmadan daha da zenginleşmesi için her yola başvurulmaktadır. Dış politikada da ABD'nin barış düşmanı saldırgan politikasına yüzsüzce çanak tutularak ülke çıkarı emperyalizme peşkeş çekilmektedir.

Baştaki faşist cunta ve onun sivil-asker yardakçıları sözümona "ülke adına" söz söyleme ve iş görme konumuna kendilerini silah zoruyla,anayasa suçu işleyerek getirmişlerdir. Tekelci azınlık dışında kimse onları o konumda görmek istememektedir. Kimse onlara böyle bir görev vermemiştir. Onlar zorla ele geçirdikleri bu konumu yine zorla, zorbalıkla, işkence ve zulümle sürdürmektedirler.

Cuntanın ve sözcülerinin görüş ve tutumları kendi çıkarlarının ifadesidir. Ülke çıkarlarının değil. Ülkenin en büyük çıkarı onların bir an önce baştan defedilmelerindedir.

15-16 Haziran Geleneği Yaşıyor

15-16 Haziran Direnişi, işçi sınıfımızın mücadele tarihinde önemli bir kilometre taşıdır. İşçi sınıfının sendikal hareketinin, sınıfsal çıkarları doğrultusunda biçimlenip, gelişmesinden korkan egemen güçler ve onların siyasi iktidarı 274-275 sayılı sendika yasasında yapmayı tasarladığı değişikliklerle ilerici sendikal hareketi yoketmeyi amaçladılar. Bunun üzerine 15-16 Haziran 1970'de İstanbul ve İzmit'de DİSK ve Türk-İş'e bağlı yüzbinlerce işçi direnişe geçti.

15-16 Haziran direnişi kendiliğinden bir hareketti.Örgütsüzdü. Siyasi bir yönlendiricilikten yoksundu.Ama buna rağmen bu direniş işçi sınıfına kendi gücünü öğretmiş, onun ekonomik mücadele bilincini pekiştirmiş ve işçi sınıfındaki siyasi mücadele azminin ve potansiyelinin bir habercisi olmuştur.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşu da 15-16 Haziran 1974 tarihine rastlamaktadır.

TSİP bu 8 yıl boyunca gerek 12 Eylül öncesi çalışmalarıyla,gerekse 12 Eylül sonrası koşullarda gösterdiği büyük uyumla, işçi sınıfımızın nihai kurtuluşu için yürüttüğü mücadelesinde onun gerçek umudu olmaya hak kazanmıştır.

SİLAHLI KUVVETLERE KESİLEN HARAÇLAR

6 Ocak 1981 tarihli Tercüman gazetesinin yazdığına göre, "Türk Silahlı Kuvvetlerini güçlendirme vakıflarına yapılan yardımlarda 12 Eylül'den sonra büyük artma olmuş"...Gazete haberi şöyle devam ediyor:

"1980 yılında silahlı kuvvetleri güçlendirme vakıflarına toplam 942 milyon lira bağış yapıldı. Bu bağışlar 12 Eylül'e kadar şöyle idi: Kara Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı: 100 milyon. Hava Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı:65 milyon. Türk Donanma Vakfı: 32 milyon. Toplam: 197 milyon.

12 Eylül 1980 tarihinden, 1 Ocak 1981 tarihine kadar olan dört aydan kısa bir zaman içinde ise bağışlar şöyle dağılmıştı: Kara Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı: 400 milyon. Hava Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı: 185 milyon. Türk Donanma Vakfı: 160 milyon. Toplam: 745 milyon."

Dokuz ayda 197 milyon, üç ayda 745 milyon..! Ne oldu? 12 Eylül'den sonra Silahlı Kuvvetlere halkımızın birdenbire sevgisi mi arttı? Yoksa, vatandaşlar varlıklısı ve yoksulu ile birdenbire cömertleştiler mi? Onu bunu bilmeyiz ama, cunta üyesi ve Hava Kuvvetleri komutanı Şahinkaya'nın bu kadar cömertlikle de yetinmediğini çok iyi biliyoruz. O, artan bağışlar konusunda aynen şöyle diyor: "Daha çok bağışa ihtiyacımız var. Düşünsenize, bir savaş uçağımız düştümü, tam bir milyar lira kaybediyoruz. Bağışlar daha da artmalıdır." Okuyucularımız hatırlayacaklardır. Silahlı Kuvvetler Vakıflarına bağışlar asıl 1981 yılı ile birlikte büyük bir artış göstermiştir. Çünkü cunta, Atatürk yılı ile de birlikte bu konuda son derece "teşvikçi" olmuştur. Eksik olmasınlar, büyük holdingçilerimiz, ithalat ve ihracatçılarımız,ve saygıdeğer bankerlerimiz bu tarihten sonra televizyona çıkmak, şirketinin adını duyurmak için adeta bir fedakarlık yarışına girmişlerdir.

Öte yandan bu artışların nedeni elbette halkımız tarafından ve onun ilerici güçleri tarafından pek ala biliniyordu. İlerici basın organlarında çıkan yazı ve mektuplar "çoğu yerde ve özellikle Kürt köylerinde paraların zorla toplandığı" yolunda idi. Vakıf başkanı generaller taa ilkokullara kadar yazı çıkarıp "bağış kampanyasına" herkesin katılması gerektiğini "uygun bir dille" hatırlatmışlardı... 1981 ve 1982 yılı içinde toplanan bağışlar da (siz HARAÇLAR diye okuyun) dikkate alınırsa, emperyalist ülkelerden satın alınan savaş uçakları, vs. için toplanan meblağı varın siz düşünün... (Gazetemizin gelecek sayılarında o rakamı da vereceğiz.)

CUNTA ABD İLİŞKİSİ

ABD Dışbakanı Gen. Haig'in Ankara gezisi cuntanın ve Cuntaya müzahir sözümona libiral basının ötedenberi göz ardı etmeye çalıştığı birtakım gerçeklerin ayan beyan ortaya dökülmesini sağladı. Ankara cuntasının iktidarı gaspederken de, o zamandanberi sürdürdüğü icraatında da -iç politikada olsun, dış politikada olsun- ABD yönetimi ile içli dışlı ilişkiler içinde olduğu çok iyi biliniyordu. Faşist generallerin Türkiye'yi zaptü rapt altına alma görevini üstlenmeleriyle, ABD emperyalizminin dünyadaki ve özellikle Orta Doğu'daki saldırgan emellerine en sadık bir biçimde hizmete hazır olmaları arasında sımsıkı bir bağ olduğu da apaçık ortadaydı.

Cunta bir süre önce dış ilişkileri açısından durumu idare etmek için belli spesifik konularda yalana başvurmayı yeğ gördü. Mesela ABD Çevik Kuvvetleri'nin Türkiye topraklarında üslenmesinin, NATO'nun "görev alanı"nın genişletilmesinin,Orta Doğu halklarına yönelik tehlikesine Türkiye'nin yataklık etmesinin "söz konusu olmadığı"nı defalarca belirtti. Buna kananlar ya da kanmış görünenler olmuş olabilir, olmuştur da. Ama kanmayanların ne denli haklı oldukları son gelişmelerle bir kere daha anlaşılmıştır.

Haig'in Ankara'ya gidip gelmesinden ve NATO Dışbakanlarının son Lüksemburg toplantısından sonra bu durum resmen açıklığa kavuşmuştur. ABD, Orta Doğu ülkelerine müdahalede kullanacağı Çevik Kuvvetleri için Türkiye'de konaklama, asker ve malzeme depolama gibi imkanlardan yararlanacaktır. Böylece NATO "görev alanı"nın saldırgan amaçlarla daha da genişletilmesi sorunu çözüme bağlanmış, Ankara cuntasının bu konuda baştanberi ABD yanlısı tutumu tescil edilmiştir. Cunta hükümetinin Dışbakanı Türkmen, Lüksemburg toplantısından sonra verdiği demeçlerde bunu açıkça belirtmiştir.

Ne var ki cuntanın ABD yönetimi ile sıkı ilişkileri salt NATO çerçevesiyle bağlı değildir. Haig ve cunta sorumluları arasında "çok olumlu" geçtiği belirtilen Ankara görüşmelerinde, ABD'nin cuntayı tüm anti-demokratik, halk düşmanı siyaset ve uygulamalarında sonuna kadar desteklemesine karşılık cunta kendisinden beklenen "özel hizmet"leri ABD'ye sunmaya amade olduğunu bir kere daha bildirmiştir. (Arada "tam görüş birliği" sağlanamayan bazı noktalar olmuşsa eğer, bu, olsa olsa, cuntanın ABD'nin istediği maddi yardım üzerinde pazarlıkla ilgilidir.)

Nitekim Haig Ankara'dan ayrıldıktan hemen sonra İngiltere'de Sosyalist Enternasyonal yanlısı bir dergide çok ilginç bir haber yayınlamıştır. Bu habere göre, İran-Irak savaşında Irak aleyhinde gelişme hızlanıp İran'ın kesin zafer kazanması durumu ortaya çıktığında cunta ABD Çevik Kuvvetleri'nin müdahalesine yataklık etmekle kalmayacak, kendisi Irak'a saldırarak *Kerkük yöresini ilhak edecektir*. Böylece İran'ın önüne bir set çekileceği gibi, Türkiye'nin yataklığıyla ABD'nin Orta Doğu'da askeri varlığı oldu bittiye getirilecek, Ankara cuntası da Türkiye Kürdistanı'nın yanı sıra Irak'taki ulusal demokratik hareketi bastırma görevini üstlenecektir.

Bu "Kerkük" konusunda sözde "dedikodu" mahiyetinde haberlerin bundan çok önce de ortalıkta dolaştığı gözönünde tutulacak olursa, bu işin planlanmasında bir hayli yol alınmış olduğu anlaşılır. O kadar ki, yine İngiliz dergisinin haberine göre, planın uygulanmasında belli ayrıntılar üzerinde cunta içinde anlaşmazlık bile çıkmıştır! Dergi,eski cunta Genel Sekreteri Haydar Saltuk'un Kerkük'ün "hemen ele geçirilmesi"nden yana olduğunu ve geri göreve alındığını yazmaktadır.

Gelişmeler Arap ülkeleri, Filistin halkı,İran'la dostluk ve iyi ilişkiler konusunda cuntanın ta başından beri ne denli iki yüzlü haince bir tutum içinde olduğunu gösteriyor.Buna şaşmamak gerekir. Dünya kamuoyunda insan hakları ve demokrasi düşmanlığından ötürü gittikçe tecrit olan faşist diktatörlüğün, sultasını sürdürmek için muhtaç olduğu siyasi,ekonomik ve askeri destek karşılığında, ABD'ye,barış düşmanı politika ve emelleri doğrultusunda sunmayacağı hizmet yoktur.

Okullar Çiftliğe Çevriliyor

Cuntanın mutamet adamlarından Hasan Sağlam, öğrencilerin bundan böyle yakalarında kimlikleriyle dolaşacaklarını açıkladı.Öğrencilerin taşıyacağı kimlik tek tip olacakmış.

Kararla ilgili olarak bütün okullarda öğrencilerden para toplandı. Basında çıkan haberlere göre toplanan para miktarı 100 milyonu aşkın.Bu türden kararlarla öğrencilerden, velilerden zorla alınan paralar milyarları bulmakta.

General Bakan, ağıllardaki koyunların damgalanması gibi öğrencileri damgalamaktadır. Büyük toprak ağalarına taş çıkartan keyfi uygulamalarla tam bir çiftlik ağası gibi davranmaktadır.

General Bakan ve şürekasına bizim de bir çift sözümüz var:

"Yiyin efendiler yiyin
Aksırıncaya, patlayıncaya,
tıksırıncaya kadar yiyin"

Sanmayınız ki, bu hep böyle gidecek. Elbet yediklerinizin hepsinin hesabını verecek, halkın devrimci,çelik yumruğu altında ezileceksiniz.

FAŞİST REJİM SALDIRDIKÇA SALDIRIYOR

Faşist diktatörlük saldırı cephesini genişletiyor. Hem de bundan hiç mi hiç perva duymuyor. Amacı, tüm demokrasi güçlerini ezmek, kitleleri terörize etmek, "gücünü ispatlayıp" kendi ardındaki dar taraftar çevresini şimdiki faşist uygulamalarına ve ileriye dönük faşist planlarına iyiden iyiye angaje etmek. Eski başbakan ve CHP genel başkanı Ecevit'in yeniden tutuklanıp yargılanmaya başlamasından sonra yüzü aşkın CHP milletvekili ne zamandır gruplar halinde peyder pey soruşturmadan geçiriliyor. Böylece asker-sivil karması faşist yasakçılar ekibi, hem kendileri dışında hiç bir siyasi mihraka göz açtırmayacağını ilan ediyor,

hem de gerek CHP'nin, gerekse diğer burjuva partileri AP ve MSP'nin kitle tabanlarına gözdağı veriyor. Öte yandan Halkevleri davasını başlatarak, geçmişte kitlelerle bağ kurmaya yönelen ilerici, demokrat düşünceyi Halkevleri yöneticilerinin şahsında cezalandırma kararlılığını ortaya koyuyor. Barış Derneği yöneticileri hakkında tutuklama kararı çıkararak, yakalayabildiklerini hapiste barbarca aşağılayıp tahkir ederek Türkiye'de barış için çalışmayı kurulu düzen için en büyük tehlikelerden biri saydığını dünya aleme ilan ediyor.

Bu arada "teröristler"le ilgili yayınladığı tutuklu, mahpus vs. sayıları, bunların solcu, sağcı yüzdeleri ile de gerçek saldırı hedefinin solcular, yani "terörist" diye nitelenen demokrasi güçleri olduğunu bir kere daha ortaya koyuyor. Bu, askeri-sivil diktatörlüğün faşist karakterinin somut bir tezahürü olduğu kadar, baştaki ekibin NATO ve Reagan yönetimine sunduğu bir güvencedir aynı zamanda. Ve de cuntanın yaptıklarından ve emellerinden şu ya da bu ölçüde tedirgin olan diğer Avrupa ülkelerine kendini vazgeçilmez gösterme çabası...Cuntanın Dışişleri Bakanı Türkmen "Bizi asıl endişelendiren Batıdaki çeşitli tarafsızlık ve barış hareketleridir. Afganistan ve Polonya olaylarının ortaya çıkardığı sorunlar karşısında her zamandan daha güçlü olmamız gerekiyor," diyerek bunu pervasızca açığa vurmaktan çekinmiyor.

Faşist rejimin üstlendiği misyon böylesine halk düşmanı, ilerici düşünce düşmanı, barış düşmanı bir misyondur. Saldırı cephesini giderek genişletmesi de saldırı hedefini *daha baştan geniş tespit ettiği* içindir. 12 Eylül öncesindeki duruma dair hiç bir demagojik değerlendirme bu rejimin varlığını, şimdiyedek yaptıklarını ve bundan sonra yapmaya hazırlandıklarını mazur göstermek bir yana, bunların *izahi* dahi olamaz.

Esas işlevi halk güçlerine barbarca saldırmak olan asker-sivil faşist rejime karşı birleşip aktif direnişe geçmek, halk güçlerinin, demokrasiden ve özgürlükten yana olan her akımın, hareketin, siyasetin -ve tek tek kişilerin- önünde duran en acil görevidir.

RÖPORTAJ

VORWÄRTS

Organ der Partei der Arbeit der Schweiz

Es ist verboten, zu viert irgendwohin zu fahren...

Interview mit Gültekin Gazioglu, Vorsitzender des demokratischen Lehrerverbandes der Türkei (TÖB-DER)

«Vorwärts»: Genosse Gazioglu, wir sind informiert über die Prozesse gegen türkische Gewerkschafter und haben auch schon mehrfach im «Vorwärts» darüber berichtet. Als Vorsitzender des demokratischen Lehrerverbandes kannst du uns einiges über die Situation im öffentlichen Dienst berichten. Wie sieht die Lage in diesem durch die mili-

İsviçre Emek Partisi'nin Almanca yayın organı "Vorwärts"ın TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ile yaptığı konuşma, gazetenin 22 Nisan 1982 günlü nüshasında yayınlanmıştır. Konuşma şöyledir:

Vorwärts: Gazioğlu Yoldaş, Türkiyeli sendikacılara karşı açılan davayı biliyoruz ve gazetemiz "Vorwärts" bu konuyla ilgili bir çok haber yayınlamış bulunuyor. Demokratik öğretmen örgütünün genel başkanı olarak bize Türkiye kamu hizmetlerindeki durum hakkında bilgi verebilir misiniz? Askeri iktidar tarafından özellikle denetim altında tutulan bu kesimde durum nasıldır,

Gazioğlu: Kamu hizmetlerinde çalışan memurların sendikal örgütlenme hakkı askeri faşist cuntanın iktidarı ele geçirmesinden önce de yoktu. Ancak mesleki derneklerde biraraya geliyorlardı. Örneğin genel başkanı olduğum Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (Yüksek okul öğretim üyeleri ve profesörler dahil) TÖB-DER veya kamu hizmetlerinde çalışanların örgütü TÜM-DER, ya da polis Derneği POL-DER vb.gibi. Bütün bu dernekler, Dernekler Yasası'na göre çalışıyorlardı; ama bugün hepsi de kapatılmıştır.

Bugün en fazla baskı, toplam 200 bin üyesiyle en büyük meslek örgütü olan TÖB-DER üzerindedir. Örneğin iki öğretmenin bir dilekçeyi imzalaması yasaklanmıştır. Bu uygulama kamu hizmetlerinde çalışan diğer memurları da kapsamına almıştır.

Öğretmenler ve genel olarak kamu hizmetlerinde çalışanlar için hayat şartları oldukça güçlenmiştir. Enflasyon ve hayat pahalılığı çok yüksek olup, ücretler dondurulmuştur. Bu gün bir öğretmen yaklaşık olarak 250 İsviçre Frangı alırken, ortalama bir evin kirası 150 Frank tutarındadır.

Vorwärts: Eğitim sistemi ne durumdadır?

Gazioğlu: Eğitim ve öğretimde kilit mevkiler,bir kısmı halen asker olan,bir kısmı da emekliye ayrılmış askerler tarafından doldurulmuştur. Cunta, eğitim sistemini faşistleştirmek istemektedir. Bu amaçla bütün önemli mevkileri elinde bulundarmak istiyor. Cunta, yüksek okulların özerkliğini ortadan kaldıran yeni bir Yüksek Öğrenim Yasası çıkarmıştır. Rektör, dekan ve akademi başkanları cunta şefi tarafından şahsen atanacaktır.

Vorwärts:Okul ve yüksek okullar faşistleştiriliyor.Çocukların eğitimi konusunda bu ne anlama geliyor? Bir öğretmen böylesi bir programla nasıl ders verebilir veya vermelidir? Bugün Türkiye'de azılı faşistler yetiştiriliyor mu?

Gazioğlu: Yeni öğretim yasasının etkileri inkâr edilemez. Bir çok öğretmen, her şeye rağmen bu yasaya karşı mücadele vermektedir. Cuntanın öğretim programını uygulamama yoluna gitmektedir.Bunun ne kadar başarıla ulaşıp ulaşmadığı, meslektaşlarımızın bölgeden bölgeye değişen örgütlülük derecesine bağlıdır.

Vorwärts:Bu "yeni" öğretim yasasından bize somut bir örnek verebilir misiniz?

*Gazioğlu:*Tabii.Örneğin her sabah ilkokullarda "Türküm, doğruyum, çalışkanım. Yasam büyüklerimi saymak..." diye başlayan bir and okunmaktadır."Ne mutlu Türküm diyene" "Bir Türk dünyaya bedeldir.." gibi sözlerle bilinçli olarak şovenizm aşılanmaktadır. Bu arada Türkiye'de 10 milyondan fazla Kürt'ün yaşamakta olduğu da gözönünde bulundurulmalıdır. Kürt çocukları da bu andı okumak zorundadır.Kürtler anadillerini okullarda öğrenememektedirler. Birbirleriyle Kürtçe konuşmaları yasaktır.Okullarda kışla disiplini hüküm sürmektedir. Bir çok öğretmen buna karşı çıkmakta ve çocukları demokratik olarak eğitmek istemektedirler.

Vorwärts: Yüksek okullarda durum nasıldır?

Gazioğlu: Öğrenciler tarafından ortaya konan herhangi bir direniş derhal kırılmakta ve hapis cezası verilmektedir.

Vorwärts: Pedagojik direnişten ziyade, daha çok politik direnişe geçelim. Bu nasıl şekilleniyor acaba?

Gazioğlu: Fabrikalardaki işçiler huzursuzdur. Sendikalar yasaklanmıştır. Halen çeşitli yerlerde kısa süreli iş bırakmalar olmaktadır.Bir başka direniş şekli, yemek boykotu şeklindedir. Benzeri çeşitli eylemler yer almaktadır, daha zorlu günlere ve mücadelelere hazırlanan demokratik işçi komiteleri kurulmaktadır.

Cunta bir süre önce çıkardığı bir emirle, 4 işçinin birlikte seyahat etmesini, yolda birlikte yürümesini, ya da boş vakitlerinde biraraya gelmesini yasaklamıştır.

Bütün yasaklara rağmen el ilanları gizli olarak dağıtılmaktadır. Direnişlerin (genel olarak) çok güçlü olmadığını kabul etmeliyiz.Ülkemizin demokratik güçleri bölük-pörçüktür. Türkiye işçi sınıfının merkezi siyasal otoritesi henüz şekillenmemiştir. Türkiye'de komünist partileri vardır, ama siyasi ve örgütsel birlik henüz sağlanamamıştır.

Vorwärts:Bir kaç hafta önce, TİP, TSİP, ve TKP'nin ortak bir belgesi yayınlandı...

Gazioğlu: Evet, ama buna rağmen partiler siyasal birliği, bu birliğe giden yolla ilgili ilkesel görüş ayrılıklarını giderememiş, yani siyasal birliği henüz oluşturamamışlardır. Bu, geniş demokratik birlik cephesinin yaratılmasında önemli ağırlığı olan bir sorundur. Sosyalist güçler arasında henüz birlik sağlanamamışsa, demokratik güçlerin birliği nasıl sağlanabilir? Türkiye solu, şu anda bir ortak tartışma dönemine girmiştir.Solun birliği sağlanırsa, demokratik birlik de inşa edilebilir. Bu anlamda, sözü edilen ortak bildiri, bu uzun sürecin bir başlangıcıdır.

Vorwärts: Bu konuşmayı bitirmezden önce, eklemek istediğin önemli bir şey var mı?

Gazioğlu: Önce, halkımızın mücadelesiyle ilgili haberler veren "Vorwärts" gazetesine teşekkür etmek isterim. İkinci olarak bu konuşmanın yayınlanması vesilesiyle İsviçreli meslektaşlarıma başvurmak istiyorum: Demokrasi için ve faşist askeri cuntanın vahşet ve baskısına karşı mücadele, bütün demokratların, bu arada İsviçreli demokratların desteğine muhtaçtır. Bütün İsviçreli öğretmenleri, Türkiye'deki öğretmenlerle dayanışmaya çağırıyoruz! İsviçre'deki sendikacılara sesleniyor ve sendikal örgütümüz DİSK'in mücadelesini kendi mücadeleleri yapmalarını istiyoruz.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

10 HAZİRAN BONN YÜRÜYÜŞÜ

Yüzlerce örgüt ve hareket "BARIŞ İÇİN HAREKET" çağrısına katılıp, 10 Haziran'da Bonn'da yapılacak barış yürüyüşü için imzalarını attılar. Alınan haberlere göre, katılan örgütler arasında komünistlerden kiliselere kadar her türlü barış yanlısı kuruluşlar bulunuyor. Komünistler, genç sosyalistler, sendikalar, protestan ve katolik kilise birlikleri, dayanışma grupları, kadın grupları, üniversite heyetleri, doğayı koruma dernekleri ve çeşitli ülkelerden barış dernekleri barış mücadelesini daha da yükseltmek için 10 Haziran'da Bonn'da birarada yürüyecek. Ayrıca Avrupa'nın birçok yerinde bulunan bazı Amerikan askerleri de ABD Başkanı Reagan'ın NATO görüşmeleri için Bonn'a gelmesi nedeniyle yürüyüşe katılmak istiyorlar.

Dünyayı beş dakikada yok edebilecek kadar güçlü bombalar yapan emperyalistlerin sosyalist ülkelerin tutarlı barış siyaseti ve her tarafta yükselen barış hareketleri nedeniyle kuyruklarının sıkıştığı gözleniyor. Tüm barış güçlerinin aktif katılımı ve desteği ile gerçekleştirilecek 10 Haziran Barış Yürüyüşü bunu bir kez daha kanıtlayacak!

ABD ve Kimyasal Silahlar

ABD Reagan yönetimi bir yandan tarihte misli görülmemiş bir silahlanma çabası içerisindeyken, bir yandan da en hayın, insanlık dışı, uluslararası anlaşmalarla da yasaklanmış silah türleri geliştirmekten geri durmuyor. Kimyasal silahlar bunlardan biri. Bu tür silahlar asker sivil, genç ihtiyar demeden herkesi öldürüp yaralıyor, ömür boyu sakat bırakıyor. Bununla da kalmıyor, doğal ortamı tahrip ederek -içme sularını zehirlemek, bitki örtüsünü kurutup kökünü kazımak, toprağı verimsizleştirmek gibi- kullandıkları yerde ve civar bölgelerde doğrudan etkilemedikleri büyük nüfus birimlerini de *yaşayamaz* hale getiriyor.

Reagan yönetimi geçen yıl ABD'nin bu tür kimyasal silah üretimine geçilmesi ve depolamaya başlamasına karar verildiğini açıkladı. Bunu yaparken, bir yandan da, Sovyetler Birliği'nin Afganistan'da, Vietnam'ın ise Kamboçya ve Laos'da sözde kimyasal silah kullandıklarına dair ileri geri iddialar ortaya attı. Ne ki bu iddiaların doğru olmadığını, hiç bir ispat edilebilir delile dayanmadığını bizzat yine bazı Amerikan gazeteleri üstüste yazdılar. Bununla da kalmadılar, asıl ABD'nin bu insanlık suçunu işlemekten geri durmadığını açıkladılar. *International Herald Tribune* gazetesinde bir süre önce yayınlanan bir yazıda özetle şunlar belirtiliyor:

"Yayınlanmamış bir Hava Kuvvetleri raporunda ABD'nin Vietnam savaşı sırasında Laos'da gizlice, Güney Vietnam'da ise açıkça bitki öldürücü ilaçlar kullandığı bildirilmektedir. Rapora göre 1960 yılları başında ABD, 1954 Cenevre anlaşması hükümlerine aykırı olarak, Güney Vietnam'a gizlice binlerce galon yaprak dökücü askeri kimyasal madde sokmuştur. ABD hükümeti bu raporun açıklanmasını önlemeye çalışmış ve 20 sayfasının açıklanmasını engellemeyi başarmıştır. Bunun için ileri sürülen gerekçe, açıklamanın "milli güvenliğe zarar vereceği" olmuştur.

Raporda yazıldığına göre Laos'da bitki örtüsünün zehirli maddelerle ilaçlanmasına, Vietnam'daki ABD askeri kuvvetleri başkumandanı Gen. Westmorland'ın ısrarlı talepleri üzerine, 1965 Aralık ayında başlanmıştır. Gen. Westmorland düşman birliklerinin saklanmalarını engellemek için Güney Laos ormanlarının yapraksızlaştırılmasını ve ayrıca düşmanın yiyecek ikmalini kesmek amacıyla ekin tarlalarının tahribini önermiştir. O sırada Laos'daki ABD büyük elçisi W.H.Sullivan, kendisiyle yaptığımız telefon görüşmesinde Laos'da yaprak dökücü zehirli madde kullanıldığını doğrulamıştır.

Raporda, Aralık 1965'den Haziran 1966'ya kadar bu amaçla 200 uçuş yapıldığı, ormanlar ve ekin tarlaları üzerine 200 bin galon zehirli madde püskürtüldüğü bildirilmektedir.

VİETNAM'DA DA AYNI SUÇ İŞLENİYOR AMA BU DEFA AÇIKÇA!

ABD Hava Kuvvetleri raporunda açıklandığına göre Vietnam savaşı sırasında bir hükümet yetkilisi "Güney Vietnam'da uygulanacak büyük bir yapraksızlaştırma harekâtında ABD uçakları kullanılması, fakat uçaklarda Güney Vietnam işaretleri olmasını ve pilotların sivil giyinmelerini" önermiştir. Saygon'daki ABD büyük elçisi F.E.Nolting Jr. bu gizli harekâtı desteklemiş ve ülkeye sokulan zehirli kimyasal maddelerin Cenevre anlaşması tahtında yürütülen teftişlerden geçmesi için sandıkların üzerine "sivil eşya" ibaresi koydurmaya hazır olduğunu ifade etmiştir. Halen Virginya Üniversitesinde 'Yönetim ve Ahlak' üzerine ders vermekte olan Mr. Nolting, kendisini telefonla aradığımızda, bu konularda hiç bir şey hatırlamadığını söylemiştir.

Hükümet çevrelerinde harekâtın gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesi, gizli ya da açık yapılması gibi konular tartışıldıktan sonra nihayet açıkça gerçekleştirilmesinde karar kılınmıştır.

O zamanki ABD yönetiminin ileri gelenleri, bu arada Dışişleri Bakanı Dean Rusk harekâtı desteklemişler. Mr. Rusk Başkan Kennedy'ye, bu harekât nedeniyle ABD'nin 'mikrop savaşı' suçlamalarına maruz kalabileceğini, fakat kendisinin bundan yana olduğunu, zira 'Vietnam'da başarıyla yürütülecek bitki öldürme harekâtının Viet Cong gerillalarının yenilgiye uğratılmasına önemli ölçüde katkı yapacağını' söylemiştir. Kennedy harekâtı 30 Kasım 1961 günü onaylamıştır."

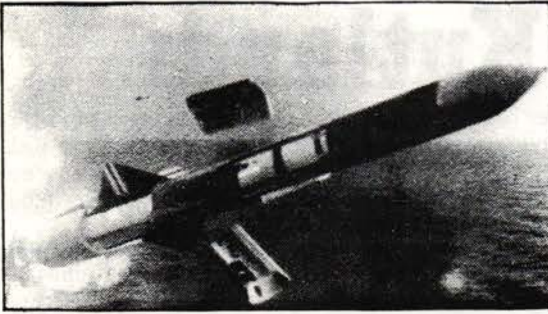

FALKLAND SAVAŞINDA YENİ SİLAHLAR DENENİYOR

Faşist arjantin cuntasının Malvinas adalarında pervasız saldırganlığıyla yarattığı emri vaki karşısında NATO emperyalist ittifakının kilit taşlarından biri olan İngiltere ne yaptı? Eski kolonyalist hırsları depreşerek o da Arjantin'e saldırdı! Çıkan savaşta ilk elde bine yakın insan öldü her iki taraftan. İşin ilginç bir yanı şu ki, savaş kızıştıkça ve insanlar öldükçe savaşta kullanılan silah ve araçların etkinliği emperyalist-militarist çevrelerde büyük bir ilgiyle izlenmeye başlandı. Bu ilgi uluslararası basına da yansıdı.

Amerikan İnternational Herald Tribune gazetesinde, 5 Mayıs günü, savaşa katılan ve taşıdıkları havadan ateşlenen Sea Skua roketleriyle bir Arjantin devriye gemisini batırıp bir diğerini ağır hasara uğratan İngiliz savaş helikopterleri üzerine şunlar yazılıyordu: "İngiliz helikopterlerinin kaydettiği başarı Londra'daki yorumculara göre deniz savaşlarına yeni bir boyut getirmiştir. ABD ve İngiliz donanmaları denizaltılara karşı harekâtlarda helikopterlerden yararlanmak için büyük yatırımlar yapmışlardır. Fakat helikopterlerin bu alanda ne ölçüde yararlı olabileceği şimdiye kadar kesinlikle bilinemiyordu."

Aynı gazetede, Arjantin uçaklarının İngiliz destroyeri Shefield'i batırmaları üzerine, 6 Mayıs'da, "Bir Füzenin Ölümcül Doğuşu" başlığı altında şöyle denilmekteydi: "İngiliz destroyeri

Shefield'i batıran Fransız yapısı Exocet roketi suyun hemen üzerinde ses hızında seyreden ve hedefini kendi bulan komputer-güdümlü bir silahtır. Gerçek bir savaşta ilk kez bu saldırıda kullanılmıştır." Gazetenin daha sonra çeşitli özelliklerini ve "yetenekleri"ni uzun boylu anlattığı bu yepyeni silah, Fransa'nın Aerospatial helikopter ve hava roketleri şirketi tarafından geliştirilip imal edilmiş. Bu şirket devlete aitmiş ve dünyanın en büyük taktik roket imalatçısı olmakla övünüyormuş!

Koyun can derdinde, kasap et derdinde dedikleri gibi..!Arjantinli, İngiliz askerler çorak bir kara parçası için dünyanın bir bucağında can verirken, emperyalist militarist mihraklar yeni yeni ölüm ve yıkım araçlarının denemesini yapıyorlar. İster istemez insanın aklına geliyor:bu daha önce de olmuştu. 1930'larda, İspanya iç savaşı sırasında Franko faşistlerine yardıma giden Alman ve İtalyan "gönüllü" birliklerinin silahları özellikle yeni geliştirilmiş savaş uçakları, Hitler ve Mussolini'nin gelecek savaş planları gözönünde tutularak *canlı hedefler üzerinde* önceden denenmişti!

Malvinas adaları macerası tarihe bu yanıyla da geçecektir...

*****

DGB Kongresi

Alman Sendikalar Birliği (DGB)'nin 12. olağan kongresi, 19-21 Mayıs 1982 tarihlerinde Batı Berlin'de yapıldı.

Emeğin Parlamentosu parolasıyla açılan kongrede, Alman Posta Sendikası başkanı Ernst Breit, 518 geçerli oydan 499'unu alarak DGB'nin başkanlığına seçildi.

Üç gün süren DGB'nin kongresinde barış, ekonomi, istihdam v.b konuları üzerinde bir dizi kararlar alındı.

Türkiye ve El-Salvador'daki askeri diktatörlüklerin, Afganistan ve Polonya olaylarının Avrupa ve dünyadaki yumuşama politikasına ağır zararlar verdiği belirtilerek Barışla ilgili şu kararlar alındı:

- Hiçbir ülkede silahlanma bütçesi yükseltilmesin.
- Nötron bombası dahil olmak üzere doğu ve batıda tüm silahlanma projelerinden vazgeçilsin.
- Atom silahlarının ve diğer yeni silah teknolojilerinin geliştirilmesi, üretimi ve depolanması yasaklansın.
- F.Hükümet şu anda sürdürülen tüm aktüel silahsızlanma görüşmelerine yapıcı katkılar getirmelidir.
- Alman Sendikaları özellikle ABD ve Sovyetler Birliği arasında orta menzilli füzelerin Orta Avrupa'ya yerleştirilmesi üzerine sürdürülen görüşmelerin ciddi bir şekilde devamını talep ederler. Avrupa'ya yönelen bu türden silahların tümü kaldırılmalıdır. Yeni orta menzilli silahların Avrupa'ya yerleştirilmesine izin verilemez.

SPD KONGRESİNDE TÜRKİYE

Federal Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD)'nin kongresi 19-23 Nisan 1982 tarihlerinde Münih'de yapıldı. Gerek kongre açış konuşmasında, gerekse parti genel başkanının faaliyet raporunda Türkiye'den de söz edildi. Konuşmalardaki Türkiye ile ilgili bölümleri ve Türkiye'deki gelişmeler üzerine hazırlanan karar tasarısının öze metinlerini veriyoruz:

Hans-Jurgen Wischnewski (SPD Genel Başkan Yardımcısı): "Şu anda düşüncelerimiz Ankara'ya, cezaevine uzanıyor ve arkadaşımız Ecevit'i düşünüyoruz. Türkiye ile iyi ilişkiler içinde olmayı istiyoruz ve varolan güçlükleri biliyoruz. Ama eski başbakanlardan Ecevit'in bir demokrat ve yurtsever olarak yeniden tutuklanmasına tahammül edemeyiz. Onun ve politik nedenler yüzünden hapse atılan diğer bütün tutukluların serbest bırakılmasını istiyoruz. İttifakımız üyesi bir ülkeden, bu konularda örnek bir davranış içinde olmasını beklemeliyiz."

Willy Brandt (SPD Genel Başkanı): "Biz bağımsız sendikalardan yanayız ve Polonya'da olduğu gibi Türkiye'de de sendikacıların tutuklanmasına karşı protestomuzu yükseltiriz. Arkadaşımız Bülent Ecevit'in aylardır bir ayağı dışarda, bir ayağı hapiste yaşamak zorunda kalmasına tahammül edemeyiz."

SPD FEDERAL KONGRESİNİN TÜRKİYE'DEKİ GELİŞMELERLE İLGİLİ KARAR TASARISI

Alman sosyal demokratları, NATO ülkesi Türkiye'deki politik gelişmeleri büyük ve gittikçe artan bir endişe ile izlemektedir. Orada egemen olan askerlerin öne sürdüklerinin aksine, terörle mücadele ile kanun ve düzenin yeniden kurulması değil, otoriter bir rejimin sürekli olarak kurulmak istendiği giderek daha çok açığa çıkmaktadır.

- Kendileri veya üyeleri terörizmin kurbanı olmaktan başka, terörle hiçbir ilişkisi olmayanlar da dahil bütün partilerin yasaklanması,
- Basının sansür edilmesi,
- Sendikaların yasaklanması ve sendikalar hakkında kovuşturma açılması yoluyla işçilerin haklarının ortadan kaldırılması,
- Düşünce özgürlüğünün baskı altında tutulması,
- Aydınlar, gazeteciler, avukatlar vb.'nin tutuklanması bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Askerler demokrasiye dönüleceği sözünü vermektedirler. Ama kendileri tarafından hazırlanan Anayasa taslağı, kendilerince yürütülen iktidara sadece demokratik bir görünüm kazandırmayı amaçlamaktadır.

Yeniden tutuklanmış olan Bülent Ecevit bu durumu Hollanda Televizyonuna ve Spiegel dergisine verdiği demeçlerde açıkça eleştirmiştir.

Biz sosyal demokratlar, sadece Bülent Ecevit'in derhal serbest bırakılmasını değil, Türkiye'de hukuk devleti ve gerçek demokrasinin kısıtlanmadan yeniden kurulmasını istiyoruz.

Federal hükümetten Türkiye'ye karşı hem kendi etkisini, hem de NATO ittifakı içindeki etkisini göstererek bu istemlerin yerine getirilmesinin sağlanmasını talep ediyoruz.

KISA... KISA... KISA... KISA...

İŞSİZLİK REKOR DÜZEYDE

ABD yönetimi bir taraftan soğuk savaşı azgınlaştırırken bir yandan da ülkedeki ekonomik kriz gittikçe derinleşiyor. ABD'deki işsizliğin sayısı Nisan ayından bu yana 450 bin daha artarak toplam sayı 10,3 milyona ulaştı. (1941'den sonra en yüksek işsizlik rakamı.)

ABD'deki işsizlik bununla da kalmıyor. Gene ABD çalışma bakanlığının verdiği bilgiye göre kısa çalışmaya girenlerin sayısı 5,8 milyona ulaştı. Bunun yanısıra Afrika asıllı Amerikalı'ların ve çeşitli azınlıkların işsizlik sayısı ise %18'den 18,4'e çıktı. Genç işsizlerin sayısı da %21,9'dan %23'e çıktı. Nötron Bombası için milyonlarca dolar harcayan Reagan yönetimi önümüzdeki günlerde epeyce sıkışacağa benziyor.

FRANSA'DA 8 MAYIS YENİDEN BAYRAM GÜNÜ OLDU

Fransa'da 7 senelik bir aradan sonra 8 Mayıs yeniden anma günü olarak kutlandı. Alman faşizminden kurtuluşu simgeleyen 8 Mayıs, eski Fransız devlet başkanı sağcı Giscard d'Estaing tarafından resmen kaldırılmıştı.

DDR'İN SINIR ASKERİ ÖLDÜRÜLDÜ

Federal Almanya'nın gerici çevreleri DDR'le ilgili olan her ilişkiyi anti-komünizm için bir fırsat olarak değerlendiriyor. Fakat işine gelmeyen olayları gerici basın yazmıyor. Geçtiğimiz günlerde Sommersdorf bölgesinde (Magdeburg) DDR'in sınır askeri öldürüldü. Sınır askeri Eberhard Knaspe görevini yerine getirirken öldürüldü. Kaatil Federal Almanya'ya kaçtı.

1 Mayıs Coşku ile Kutlandı

Dünya işçilerinin "Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs" tüm ülkelerde ve F.Almanya'da değişik kentlerde coşku ile kutlandı.. Reagan yönetiminin soğuk savaş kışkırtıcılığını ve silahlanmayı azdırdığı, İngiliz Başbakanının sıcak savaşı alabildiğine körüklediği bir dünyada, tüm emekçiler kendi örgütleri aracılığıyla savaşsız ve sömürüsüz bir dünyaya olan hasretlerini meydanları doldurarak dile getirdiler..

Bu yıl 12 Eylül cuntasının işbaşına gelmesinden buyana ikinci 1 Mayıs kutlamasını yine yurdumuzdan uzakta gerçekleştirdik. Ankara cuntasına olan nefretimizi ve kinimizi sınıf bilincimiz ve disiplinimizle Avrupa'nın tüm başkentlerinin meydanlarına taşıdık. Çünkü yurdumuzda ecelinden korkarcasına 1 Mayıs eyleminden korkan, o yüzden de halkı silah zoru ile esir almış ve meydanları zaptetmiş bir faşist yönetim halen varlığını sürdürüyor..

1982 1 Mayıs eyleminde, faşizme olan nefretimizi biledik. Daha bir mücadele azmi ile demokrasinin ve özgürlüğün uğruna bütün fedakarlıkları omuzlamaya hazır olduğumuzu dosta düşmana hem yurt içinde hem de Türkiyeli insanların olduğu tüm memleketlerde gösterdik. Yurt içinde onca baskı ve yıldırma eylemine karşın cuntanın yasak duvarlarını bildiri dağıtarak, tazgah başında, kolunun erişemediği yerlerde toplantılar düzenleyerek deldik. Hapishanelerdeki yoldaşlarımıza, özgürlük ve sosyalizmin isimsiz erlerine dayanışma duygularımızı ve desteklerimizi ilettik...

Yine 1982 1 Mayıs'ında F. Almanya'nın tüm büyük kentlerinde Türkiyeli emekçiler olarak yerimizi aldık. Yabancı düşmanlığına karşı, Neo-Nazi işçi ve insanlık düşmanlarına karşı ne denli amansız rakipler olduğumuzu ispat ettik.

Ve gerek Avrupa Komitemiz olarak 1982 1 Mayıs'ında daha güçlü, daha bir disiplinli ve daha örgütlü idik...Bu yılki kutlamalara Almanya'nın Frankfurt, Münih, Berlin, Stutgart kentlerinde kendi bayraklarımız altında katıldık. Yine İsviçre'de Zürih, Belçika'da Brüksel 1 Mayıs eylemlerinde de ilk kez örgüt bayrağını açtık..

12 Eylül cuntasının bir an önce devrilmesi için verilen mücadelede ekmek ve su kadar zorunlu hale gelmiş Demokrasi Cephesi'nin önemini vurguladık. Ve geleceğin bizim ellerimizde olacağı inancı ile bu yılın 1 Mayıs bayramını idrak ettik.

Yaşasın 1 Mayıs..

Kahrolsun Faşizm ve Emperyalizm.

Yaşasın Özgürlük ve Sosyalizm..

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin..

B.BERLİN SENATOSU 700 YABANCIYI SINIR DIŞI ETTİ

B.Berlin'deki CDU azınlık hükümeti geçen sene 700 yabancıyı sınır dışı etti. Bunların içerisinde 400'e yakın ilticacı da var. CDU'nun gerici içişleri bakanı Heinrich Lummer'in açıklamasına göre iltica edenlerin büyük kısmı ilticaları reddedildiği için geri gitmek zorundaymış. Bu arada iltica başvuruları reddedildiği için illegal kalmak zorunda kalanların sayısı da tabii ki bilinmiyor. CDU azınlık hükümeti önümüzdeki günlerde yabancı düşmanı politikasını daha da arttıracağa benziyor.

•

F.ALMANYA'DA YASA DIŞI SUÇLAR ARTIYOR

Kapitalizm gün geçtikçe buhrandan buhrana giriyor. Son zamanlarda ekonomik krizler kapitalistlerin kapılarını çalıyor, işsizlik artıyor. İnsanlar yasa dışı yollardan geçimini temin etmeğe çalışıyor. 1981'de 4 milyondan fazla insan suç işlemiş. Bu sayı geçen seneden %7. fazla. Bu rakamlar Bonn'da açıklanan ceza isteğinden ortaya çıkıyor. Ancak bunlar sadece resmileşmiş suç işleyenlerin sayısı. Kayda geçmemiş suçların sayısı oldukça yüksek olduğu tahmin ediliyor. Cinayet, soygun, çocuk cinayetleri en başta işlenen suçlar oluyor.

•

YENİ SIĞINMA YASASI

F.Parlamentoda SPD-FDP' nin oylarıyla kabul edilen yeni sığınma yasasıyla, yabancıların demokratik haklarına yeni kısıtlamalar getiriliyor.

Bu yeni yasaya göre, a) sığınma müracaatları en geç bir yıl içinde neticelendirilecek, b) bundan böyle reddedilen sığınma müracaatına, şayet müracaatı reddeden mahkeme karara itiraz için bir üst mahkemeye itiraz edilebileceği şeklinde karar vermişse, itiraz edilebilecek, c) başka bir ülkeden sığınma hakkı alanlara F. Almanya'da sığınma hakkı verilmeyecek.

RÖPORTAJ

Dayanışma gazetesi, kendilerine "yurda dön" çağrısı yapılan Yaşar Arıkan ve Aydın Yeşilyurt ile konuştu.

Türkiye'deki askeri faşist cuntanın kukla hükümeti, geçtiğimiz günlerde yurtdışında bulunan DİSK'li sendikacılara radyo yoluyla bir çağrı çıkararak, yurda dönmelerini, aksi halde yurttaşlıktan çıkarılacaklarını duyurdu.

Bu gelişmi üzerine Dayanışma gazetesi olarak, "yurda dön" çağrısı yapılanlardan Yaşar Arıkan ve Aydın Yeşilyurt'la bir görüşme yaptık. Görüşmeyi okuyucularımızın dikkatine sunuyoruz!

Dayanışma: Yaşar Arıkan kendinizi kısaca tanıtırmısınız? Sendikal görevleriniz hakkında kısaca bilgi verirmisiniz?

Y.Arıkan: Hayatım tüm işçi kardeşlerimin hayatı gibidir ve özellik arzetmiyor. Genç bir işçi iken Anadolu Cam Sanayinde arkadaşlarım tarafından işyeri temsilciliğine seçildim. Daha sonra cam işkolunda DİSK'e bağlı Hür Cam-İş eğitim sekreterliğine seçildim. Askeri darbeden önce yapılan DİSK'in son genel kurulunda Yönetim Kurulu üyeliğine seçildim ve halen bu görevdeyim.

Dayanışma: Aynı soruyu Aydın Yeşilyurt'a yöneltelim.

A.Yeşilyurt: Öğretnemlikten gelen bir sendikacıyım. Türkiye eğitim emekçilerinin mücadelesi içinde yer aldım. TÖB-DER'in kuruluşundan başlayarak son genel kuruluna kadar aktif görevlerde bulundum. TÖB-DER'in Genel Yönetim Kurulu üyesiyim. Bunun yanında DİSK'in, merkezi Samsun'da bulunan ve Karadeniz bölgesini kapsayan 7.Bölgesinin sorumlusuyum. Halen hem TÖB-DER, hem de DİSK'te görevliyim.

Dayanışma: Yaşar Arıkan, yurtdışında bulunan sendikacılara, cunta hükümetinin çağrısında sizin de adınız geçiyor. Bu konuda düşündüklerinizi öğrenebilir miyiz?

Y.Arıkan: Önce şunu belirteyim ki, iktidarı silah zoruyle ele geçiren ve işçi sınıfımıza savaş açan cunta ve onun kuklası hükümeti gayri meşri buluyor ve tanımıyorum. DİSK yöneticisi 52 sendikacı arkadaşım savaş hali hükümlerine göre ve i-

dam talebi ile yargılanıyorlar. 2000 DİSK militanı daha yargılanmak üzere bekletiliyor. DİSK iddianamesinde ve mahkemenin seyrinde açıkça görülen odur ki, Türkiye işbirlikçi burjuvazisi DİSK'in şahsında Türkiye işçi sınıfını yargılıyor. Faşist askeri cunta, tüm dünyanın gözü önünde Türkiye işçi sınıfının bütün kazanımlarını birbir yokediyor. İşverenler, cunta eliyle ve vahşi bir intikam duygusu ile sendikacı arkadaşlarımızın hayatını tehdit ediyor. Böylece işçi sınıfına gözdağı verilmek isteniyor. Hukukun özel ve evrensel bütün normları çiğneniyor. Böyle bir durumda değil benim, hiçbir sendikacı arkadaşımın cuntanın çağrısına uymamız kesinlikle söz konusu olamaz.

Türkiye'den ayrılırken cuntadan izin almadığımız gibi Türkiye'ye döneceğimiz zaman da cuntadan izin istemeyeceğiz. Daha yararlı olacağıma inandığım her an Türkiye'ye dönebilirim. Fakat, cuntadan bağımsız olarak.

Dayanışma: Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz Yeşilyurt?

A.Yeşilyurt: Y.Arıkan arkadaşımın görüşlerine aynen katılıyorum. Bir iki nokta ilave edeceğim: Cuntanın bize isnat ettiği suç, yurtdışında Türkiye'nin aleyhinde çalışmak. Tüm faşist yönetimler gibi,Türk askeri cuntası da kendisini Türkiye ile özdeşleştiriyor. "Kim bize karşı ise, kim bizim aleyhimizde çalışırsa, o vatan hainidir." Mantıkları bu. Oysa Türkiye onların ve bir avuç tekelci sermayedarın çiftliği değildir. Türkiye 45 milyon işçi ve emekçinindir. Askeri faşist cuntaya karşı mücadele etmek tam bir yurtseverlik görevidir. Bu görev, içerde-dışarda, hayatın her alanında, tüm antifaşistler tarafından yerine getirilmelidir.

Dayanışma: Cuntanın uzunca birsüredenberi terketmiş göründüğü "yurttaşlıktan çıkarma" tehdidine yeniden başvurmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Y.Arıkan: Hukuki hiçbir geçerliliği olmayan yurttaşlıktan çıkarma işlemleri,Avrupa Konseyinde sert eleştirilere yol açmıştı. O dönemde cunta, Avrupa Konseyi'nde kalabilmek için ikiyüzlü bir politika izleyerek "demokrasiye dönüleceği" izlenimini vermeye çabalıyordu. Aradan geçen zaman içinde, hem cuntanın maskesi biraz daha düştü, hem dünya demokratik kamuoyunun tepkileri giderek yükseldi. Bilhassa DİSK davası, tüm uluslararası sendikal kuruluşların tepkisini çekti, çekiyor. Kısacası, cunta çok sıkıştı. Yurtdışından gelen ve artık Türkiye'de de yankı bulmaya başlayan bu tepkileri, cunta, yurtdışında bulunan "birkaç sendikacının marifeti" olarak göstermeye çalışıyor. Elbetteki yurtdışında gelişen anti-cunta havada biz sendikacıların da payı vardır. Fakat cuntanın zulmü, en kör gözleri açacak, en sağır kulakları duyuracak boyutlardadır.

Kaldı ki yurtdışında milyonlarca işçi vardır ve hatırı sayılır anti-faşist güçler vardır. Faşist cunta bu eylemi ile yurtdışındaki anti-faşist güçlere gözdağı vermek istiyor olabilir. Fakat gayretleri boşunadır. Türkiye demokrasi güçleri hergeçen gün daha derli-toplu, organize ve inatçı bir biçimde cuntaya karşı mücadele edecektir.

****

DİSK le Yurtdışı Dayanışması

Cuntanın, ilerici sendikal hareket üzerindeki ağır baskısına karşı verilen mücadelenin bir parçası da, hiç kuşkusuz uluslararası dayanışmadır.

Dünya ülkelerinin sendikal kuruluşlarının, diğer meslek örgütlerinin ve demokratik kurumların dayanışma çabaları, ancak yurtdışında bu dayanışma görevlerini ve ilişkilerini koordine edecek bir yapıyla düzene konulabilirdi. Ayrıca böyle bir oluşum, yurtdışındaki Türkiye'li göçmen işçileri de DİSK'le etkin bir dayanışmaya katabilirdi.

Bu oluşumda ise birinci görev hiç kuşkusuz yurtdışındaki DİSK'li sendikacılara düşerdi.

Bu temel tesbitten yola çıkan yurtdışındaki TSİP'li sendikacılar, Avrupa'daki ve Orta Doğu'daki DİSK'li sendikacıların merkezi bir yapı içinde DİSK'le yurtdışı dayanışma görevini koordine etmeleri için çaba göstermeye giriştiler.

Bu konuda, bu arkadaşların hazırladıkları öneri: kurulacak dayanışma komitesinin ilkeler ve kurallar çerçevesinde çalışması,DİSK'li sendikacılardan oluşması, DİSK' in ve ona bağlı sendikaların seçimle gelmiş hiyerarşisine bağlı kalması, geçmişteki DİSK içindeki tartışmaları ve ayrılıkları hiçbir zaman gündemine getirmemesi ve gerek yurt dışındaki işçilerimizi seferber etmesi, gerekse uluslararası ve ulusal tüm sendikal kuruluşlarla merkezi bir koordinasyon içine girmesiydi.

Bu doğrultuda davranan TSİP'li sendikacılar geçen yıl yaz aylarında tesbit edebildikleri yurtdışındaki sendikacılarla ilişkiye geçtiler. Çeşitli toplantılar yaptılar. Fakat daha sonra Belçika'yı merkez almak üzere kümelenen bazı sendikacılar bu ilkeleri ve kuralları tanımadan, bencil hesaplar güttüler. Bu kişilerin fırsatçı tutumları ve ilkesiz tavırları,yurtdışındaki sendikacıların birliğini değil, ayrışmasını hızlandıracaktı.

Bu nedenle TSİP'li sendikacılar buna izin vermediler.

Bu çalışmalar sürerken,birisi DİSK yürütme kurulu üyesi, diğeri ise GYK üyesi iki Maden-İş yöneticisi sendikacı Paris'de bir koordinasyon bürosu kurduklarını ilan ederek, bölünme eğilimlerini derinleştirdiler. Özellikle diğer Batı Avrupa ülkelerindeki Banksen ve Maden-İş yöneticilerinin katıldıkları bu eğilim, yurtdışında dayanışma amaçlı bir sendikal merkezileşmeyi kendi tekelinde tutma, ben giderim gelen gelir anlayışını taşımaktaydı.

Birliği savunan TSİP'li sendikacılar bu arkadaşlara sürekli eleştiri ve uyarılar getirdiler. Bu oldu bitti tavrı kesinlikle reddettiler.

Ortaya iki oldu bitti çıkmıştı. Bir tanesi Belçika'da kümelenen bazı sendikacılar kendilerini yurtdışı merkezi ilan etmişlerdi. Bunlar arasında kendisi sendikacı olmayan, DİSK'in belli bir süreyle avukatlığını yapan Yücel Top da vardı. Yücel Top, DİSK Genel Başkanı ve dört yürütme kurulu üyesinin imzasını taşıyan bir temsil belgesiyle ortaya çıkıp kendisinin DİSK'i örgütsel olarak temsil ettiğini ilan ediyordu. Ve birliği değil bölünmeyi derinleştirmeye hizmet ediyordu.

Oysa, bir sendika maaşlı memurunun, yani hiçbir şekilde hiçbir tüzüksel kademede seçilmemiş birisinin DİSK'i örgütsel olarak temsil etme iddiası, hem DİSK ana tüzüğüne aykırıydı, hem de evrensel kurallara aykırıydı.

Öte yandan Paris'de oluşturulan merkezde iki seçilmiş DİSK yöneticisi olmakla birlikte, bunlar yöneticiliğin gerektirdiği birlik görevini yerine getirmiyorlar, kendi bildikleri gibi davranmayı ve başka sendikacıların da buna tâbi olmasını istiyorlardı.

Bu arada DİSK'in 15nci kuruluş yıldönümü için F.Almanya'da da çalışmalar yapmak gerekti. TSİP'li sendikacılar F.Almanya'daki BÜTÜN sendikacılara öneri yaptı. Geçici bir komite kurulmasını ve kutlama çalışmalarını bu geçici komitenin yürütmesini önerdi.F.Almanya'daki sendikacılardan birisi hariç hepsi bu komiteye ve yıldönümü çalışmalarına katıldılar.

13 Şubat toplantıları ve ona değgin çalışmalar aşıldıktan sonra, TSİP'li sendikacılar hem Paris ve ona bağlı oluşumu, hem de Brüksel ve ona bağlı oluşumu ortadan kaldırmak ve ilkeli, kuralları belil bir şekilde çalışmak üzere, tek bir yurt dışı merkezileşmesine gitmek için öneri getirdiler. Ama her iki taraf da buna sağır kaldı. TSİP'li sendikacıların önerisi şuydu: Gerek Paris'deki, gerekse Belçika' daki oluşumun kurucuları kendilerini feshettiklerini veya feshetmeye hazır olduklarını açıklamalı;yurtdışındaki sendikacıların merkezi olarak birlikçi ve kurallı çalışmasını öneren tüm DİSK' li sendikacılar biraraya gelip, her iki oluşumun dışında ve tüm yurtdışı çapında tek bir dayanışma organizasyonuna gitmelidirler. Ve bunun için ön koşulsuz olarak geniş kapsamlı,ayrıntılı ve gündemli bir toplantı yapılmalıdır.

Bundan böyle de TSİP'li sendikacıların tutumu bu olacaktır. Nasıl ki aralarında DİSK'in seçilmiş hiçbir yöneticisi bulunmayan ve Belçika'da kümelenenlerin birlikçi olmayan ilkesiz ve bencil tutumlarına hiçbir prim verilmediyse, aralarında DİSK'in seçilmiş bazı yöneticileri bulunsa bile, yöneticiliğin gerektirdiği birlikçi politikayı gütmeyen ve ayrı baş çekmeye çalışan, Paris merkezli oluşuma da hiçbir ödün verilmemiştir.

TSİP ve onun üyeleri, bugüne kadar her konuda ilkesel tavırları ısrarla savunmuş, bunların er-geç hayata geçtiğini ve ilkesizliklerin pratik tarafından mâhkum olduğunu görmüşlerdir.Bu konuda da aynı ısrarlı tutumu sürdüreceklerdir.

UZ Şenliği

Alman Komünist Partisi DKP'nin yayın organı UZ' in geleneksel şenliği bu yıl 18-20 Haziran'da Duisburg'da yapılıyor.

Değişik ülkelerden bine yakın sanatçının katılacağı bu yılki şenliğe GERÇEK Avrupa Komitesi de katılıyor. F. Almanya'daki diğer Türkiye'li ve Kürdistan'lı demokratik örgütlerle birlikte açılacak ortak standda, Türkiye değişik yönleriyle tanıtılmaya çalışılacak.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Dayanışma'nın bu sayısında, "Okuyucu Mektupları" köşesinde arkadaşlarımızın gönderdiği çeşitli çevre haberlerinden bahsetmek istiyoruz. İstiyoruz çünkü, özellikle Almanya'da "yabancı işçi sorunlarının" söz konusu olmadığı hemen hemen hiç bir gün yok. O yüzden de bu mektuplar güncelliğini yitirmiyor. Konuyu uzatmayalım. Biz sözü okuyucu arkadaşlarımıza bırakalım...

Sendenhors, Ahlen, Warrandorf çevresindeki gelişmeleri aktaran mektubunda, "yabancı düşmanlığı" ve buna karşı tutumları anlatan M. Boğa arkadaşımız şöyle sesleniyor..

"Yalnız Warrandorf ve çevresini kapsayan, iltica isteminde bulunmuş yurttaşlara geçici oturma müsadesi verilmeye başlanmıştır. Almanya'nın her yanında "Duldung" denilen oturma müsadesi verilirken, bu çevrede kaldırılmış olması, yabancılar arasında şaşkınlık yaratmıştır. İlticacılar yeni bir oyundan korkmaktadırlar. Zira sonucun ne getireceği belli değildir" diyor. Ve şöyle devam ediyor.

"Öte yandan Ahlen kentinde, burada gerici çevreler de boş durmuyorlar. Halkımızın dini duygularına ve düşüncelerine olan bağlılığını bilen bu çıkar çevreleri Türk-İslam merkezlerinde örgütleniyorlar. Cunta elbette bu tür girişimleri el altından destekliyor. Ahlen'de Türk İslam Kültür merkezi, halktan 160.000 DM toplayarak Schützen Str. de bir cami yeri satın aldı. Binanın yapımı için Katolik ve Protestan Kiliselerine ve belediyeye başvurup para yardımı da isteyeceklerini belirttiler.

Biz, halkımızı nasıl soyup, nasıl en kutsal bildiği şeyleri istismar ettiklerini çevremize ve Alman dostlarımıza iyi anlatmazsak bu türden gerici girişimlere ve soyguna seyirci kalırız." diyor..

Ve bu konuda çevresindeki arkadaşları ile birlikte yaptıkları girişimlerin olumlu sonuç vermesini beklediklerini yazıyor.. Nitekim, daha sonraki günlerde, yine Ahlen kentinde kiliselerin ortaklaşa bir "yabancı sorunlarını öğrenme toplantısı" düzenlediklerini ve bu toplantı sonrasında Katolik Kilisesinin "Yabancılara insan gibi davranın" sloganı altında geniş bir propaganda çalışması başlattığını haber veriyor. Bu propagandanın içeriğini, Almanların yabancıları, hele Türkiye'lileri ve islam dinini hiç tanımadıkları ve bir takım ön yargılarla hareket ettikleri, oluşturuyor. "Türkler defolun" demenin yanlış olduğunu ve yabancılara ve özellikle ilticacılara insanca muamele edilmesi gerektiği konuların içeriyor. O toplantı girişimlerinden sonra, Katolik Kilisesi ile "Dayanışma" gazetesinin doğrudan doğruya muhatap olmaya başladığını ve bunun sonucunda Sendenhorst' da bir biçki-dikiş kursu açıldığını, kursun açılışı için yapılan toplantıya 40' tan fazla Türkiyeli kadının katıldığını ve bu kursların önümüzdeki dönemde, dil, okuma-yazma konularını da kapsayarak genişleyeceğini anlatıyor. Yapılan açıklamaların yerli basında yansıdığını da aktarıyor.

Biz DAYANIŞMA Gazetesi yazı kurulu adına M.Boğa arkadaşa önümüzdeki dönemde de nice başarılı çalışmalar diliyoruz.

"Alaca" rumuzu ile yazan arkadaşımız, "Etme Paşa" adlı uzun yazısında Ankara cuntasının ve onun başı Kenan Evren'in yalanlarını konu ediyor. Yazı şöyle başlıyor. "Akşamları ocağımızda pişmeyen aşımızda, kuru soğan, acı biberimizde, ekmeğimizde ve zeytinimizde, suyumuzda, radyomuz, televizyonumuzda, okunan gazetelerimizde, paşayı destekleyen her şeyde ve her yerde Atatürk var, Türkiye'de. Sabahları gözümüzü Atatürk'le açtırıyor bize Paşa, kulaklarımızın pasını Atatürk'le sildiriyor. Biz kör değiliz. Ama cümle alemi kör ve sağır ve ümmi kendisini de alleme-i cihan sanıp, barış, ekmek ve özgürlük isteyen gözlerimizi boyamaya kalkıyor Paşa." diyor ve sonra cuntanın nasıl Amerikan yardakçısı olduğunu, halk düşmanı bir politika izlediğini, Polonya olaylarında dönen Amerikan sahtekârlığını anlatıyor. Ve şöyle bağlıyor sözlerini:

"Devrimci kanı, demokrat kanı içenler fazla yaşamaz. Bu emekçi halk, bu yoksul köylü, bu evine bir sene boyunca bir kilo et ancak giren insanlar, onlar olmazsa bile onların çocukları sana ve düzenine bir gün elbet hak ettiğiniz cezayı vereceklerdir. Evet.. Yolumuz çetin ve dolambaçlı ama, değil sen, değil Amerikalı amcan bu emekçi halkın akışını, bu çarkları döndüren nasırlı elleri, bu gözleri yuvalarından fırlamış açları, barışa ve sosyalizme susamış bu özgürlük erlerini hiçkimse durduramayacaktır Paşa" diye bitiriyor.

Alaca arkadaşın, isteğine katılmamak,ona hak vermemek, onu bütün kalbimizle desteklediğimizi söylememek mümkün mü?

Ve sonra sıra geliyor Dayanışma'nın bu sayısına gönderilen şiirlere.. Evet; yine şiirler. Kötüyü yeren, haksızlıklara haykıran, zulme başkaldıran şiirler.... Gönlümüzden kopuveren, dilimizin ucuna gelipte, oracıkta kağıda döküverdiğimiz içten, sıcak deyişler...

Freudenstadt'dan bize bir şiir gönderen Muhittin Ö. yoldaşımız, cunta başı Kenan ağaya şöyle sesleniyor.

"Karabasan gibi geldin başa,
Yakındır günü oturacaksın yaşa,
Eşkiyanın başı Evren Paşa
Halkımız seni affetmeyecek.

Yurdu kan gölüne döndürdün,
Genç ihtiyar eza ile öldürdün,
Emperyalistin yüzünü güldürdün
Halkımız seni affetmeyecek.

Elbet diktatörler ayakta durmaz,
Hele emekçiden hesap soramaz,
Zulm ile eza ile düzen yürümez
Halkımız seni affetmeyecek..!"

Muhittin arkadaşa "haklısın" demeye bile gerek var mıdır? Bunun takdirini okuyucularımıza bırakıyoruz.

Çetinbaş mahlası ile bize iki şiir gönderen arkadaşımız, şiirlerinin birisinde "Güneşe Koşanların Türküsünü söylüyor". Öbür şiiri ise şu Almanya illerine geçim rüzgarının önüne bir yaprak misali kapılıp gelen, ama buralarda yurduna, tanıdık ve akrabalarına vefasızlık edenleri ele alıyor. Yani, şu her zaman her yerde yanımızda, yöremizde gördüğümüz, tanıyıp konuştuğumuz, bilip hal hatır sorduğumuz tipleri. "Çoban Ali" öyle birisi olsa gerek...

"Çoban Ali...
Kel Hasanın oğlu,
Dul Hatçanın yetimi yani..."

"On yıl oldu,
gittin gideli,
geri dönmeyeli.
Ahmet,Zeynep,Hasan, Hüseyin,
bir de karın Emine,
yakıp yıktığın,yıkıp yaktığın

Çoban Aliii,
gavurların domuzu..!"

deyip bitiriyor şiirini..Peki, diye sormak geçiyor içimizden, "Çoban Ali"yi gönüllü sürgüne ve ücret köleliğine mahkûm edenlere ne demeli "Çetinbaş" arkadaş!!.

Dayanışma'ya yalnız Almanya'nın çeşitli kentlerinden değil, dünyanın dört bir yanından mektup geliyor. Gazetemiz, kelimenin gerçek anlamında, bir uluslararası dayanışma organımız oluyor. Şam'dan Riyad'a, Tripoli'den Atina'ya,Avustralya'nın Sidney kentinden Zürih'e, Lübnan'a kadar bize mektup gönderen arkadaşlara teşekkür ve selamlarımızı iletiyoruz..

Bu köşemiz daha önceki DAYANIŞMA sayılarında da belirttiğimiz gibi okuyucularımıza ait. Göndereceğiniz hikaye, şiir türünden yazılar,ya da gerek kendi sorunlarınızı, gerekse arkadaşlarınızın sorunlarını içeren mektupları bu köşede yayınlayacağız.

Ve bu okuyucu mektupları köşemizi Beyrut'tan gönderilen "Birkaç Söz" adlı bir şiirle kapamak istiyoruz.

Bu şiiri gönderen Y.K. arkadaşın şahsında tüm Arap aleminde verilen haklı kavgaları selamlıyor, bütün kardeşlerimize başarılı, esenlik dolu günler diliyoruz. Hoşçakalın.

"Çalarlarsa kapını geceleyin,
alırlarsa apar-topar,
yüzünü yıkamadan, yalınayak..
süngüyle çevrilmişse etrafın,
uçmasın rengin...
Başın dik ve dirençli olmalı gözlerin...
Bırakırlarsa kendileri kadar karanlık
bir hücreye,
aç, susuz ve ışıksız...
Unutma ki sendedir ışık...

Sorguya çaktiklerinde toplanacaklar başına
aç kurtlar gibi,
sofular sokulur devreye,
onlar ve sen başbaşa...
Ve sonra başlarlar saldırmaya..
Elden bırakmamalısın belleğindeki
yaşam anahtarını...
Bundandır korktukları ecelleri gibi..

Ve baktılar ki kurtulacak çareleri yok,
verip idam fermanını,
ve takıp boynuna yağlı ilmiği
Yoldaş!
yüreğinde yediveren kızıl güller gibi,
son sözün.. son nefese kadar....
Kahrolsun uluslararası gericilik
Kahrolsun faşist cunta!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi
Yaşasın Sosyalizm..
Kavgamız durmayacak..

Cunta Sülün Osmanlığa Soyundu

"Ekonomiyi düzenleme, enflasyonu durdurma" gibi gerekçelerle iş başına gelen cunta icraatını sürdürüyor. 24 Ocak kararlarını uygulamak uğruna, bir kısım tekelcilerden gelen eleştirilere de aldırmadan, yolunda yürümeye devam ediyor. Cuntanın ekonomiyi ne kadar düzenlediği "enflasyonist gidişi ne kadar frenleyebildiği" tartışma konusu. Fakat alınan ekonomik kararların hemen hemen hepsinin de işçi ve emekçi düşmanı olduğu elhak doğru.

Üretim sanıldığı gibi artmıyor.Düşük tutulan işçi ücretleri, hergün göğe doğru tırmanan fiyatlar karşısında sefaletin bedeli bile olamıyor. Dünyanın en az maaşla çalışan memurları da gazetelerin yazdığına göre Türkiye'de yaşıyor. Ama cuntaya ve onun ekonomik işlerden sorumlu adamlarına kalırsa (ki onlara birkaç büyük tekelciyi de eklemek gerekir) "enflasyon durduruldu. İhracat arttı. Ödemeler dengesi düzeldi. Döviz rezervleri birikti. Yabancı bankaların ve kredi kurumlarının nezdinde Türkiye'nin mali itibarı arttı. "Birkaç yıl daha sıkıntılara milletçe katlanmak gerekiyor. Hepsi o kadar. Sonra hepbirlikte düze çıkacağız."

Aslında elbette işler hiç de söylenenler gibi gelişmiyor. İMF reçeteleri, Dünya Bankasının tavsiyeleri, ünü dünyayı tutmuş ekonomi uzmanlarının raporları hepsi bir noktaya gelip tıkanmış durumda: Yatırımlar büyümedikçe, yani yeni iş alanları açılmadıkça, üretim artmadıkça ne ekonomi rayına oturur, ne enflasyon canavarı durdurulur. Ne de işsizlik belasının önü alınabilir. Yapılacak iş gayet basit.Ama yatırım için kaynak gerek. Cunta ve onun akıl hocaları bu durumda ne yapacak? Nereden kaynak bulup onu yatırım alanında değerlendirecek? Son günlerde buna bir çare bulundu. Ve cuntabaşı Kenan Evren'in ağzından cümle âleme ilan edildi.

Atatürk Barajı, Boğaz Köprüsü ve en son Keban Santralı halka satılacakmış. Çünkü "bu kuruluşlar bakımdan başka hiç bir masraf gerektirmediği halde pek çok kâr ediyorlarmış". Yurtdışında çalışan işçiler ve isteyen vatandaşlar yakında piyasaya çıkarılacak tahvilleri ve hisse senetlerini satın alarak bu kârlı işletmelere ortak olabileceklermiş..."

Bu, cuntanın ve onun devletinin ekonomide Sülün Osmanlığa resmen aday olması demektir. Aday olması ne kelime! Bilfiil Sülün Osmanlığa başlaması demektir!

Belki genç kuşaklar bilmezler diye kısaca anlatalım...

Vakti ile İstanbul'da, Sülün Osman diye bir zat yaşardı. (Gerçi halen yaşıyor ama mesleğini icra etmiyor.) Bu zat İstanbul'a mal satmaya gelmiş, cebi dolu fakat aklı kıt iş adamlarına olmayacak satışlar yapardı. Örneğin:Dolmabahçe-Taksim saat kuleleri gibi... Boğaz vapuru, hattâ tranvay sattığı oldu. "Bu olabilirmi" demeyin. Bal gibi oluyordu! Ve o zamanlar gazeteler bu türden olayları sık sık yazarlardı. Sülün Osman sonunda yakalanır ve suçunu itiraf ederdi. Hatta adamcağızın ömrünün büyük bir bölümü "dolandırıcılık yüzünden hapishanelerde geçti"..! "Adamcağız" dedik. Gerçekten, onun şimdi bu cuntanın yaptığının yanında ne kabahatı var? Ya da cuntanın yaptığı işin Sülün Osman'ın yaptığı işten ne farkı var? Ayrıca Sülün Osman sevimli, nükteli bir ince adamdı. Bu işi alıcısını ikna ede ede yapardı. Ama cunta öyle de değil. Sevimsiz. Zorba...Dolandırıcılığı güya kanuna kitaba bağlayacak kadar da ikiyüzlü.

Atatürk Barajını, Boğaz Köprüsünü ve Keban Santralini halka satacak ve elde ettiği paralarla yeni köprüler barajlar santraller yapacakmış!

Adama demezler mi? Hadi oradan canım!

Madem cunta bu işte ciddidir. O halde eşyanın tabiyatına uygun hareket edilmeli, bu işlerin ustası olan Sülün Osman ya yasa ile kurulacak bu adı geçen satış şirketinin başına getirilmeli, ya da cuntaya baş danışman atanmalıdır. Dedik ya bu işleri onun gibi kimse kıvıramaz.

Şaka bir yana, sözümüzü bir halk deyişi ile bitirelim:

"Et kokarsa tuzlarsın. Peki, ya tuz kokarsa???"

GAZİOĞLU CGT-FERC KONGRESİNE KATILDI

12-14 Mayıs 1982 tarihlerinde Fransa'nın Tours şehrinde toplanan, CGT'ye bağlı Eğitim, Araştırma ve Kültür Federasyonu (FERC)'nun kongresine katılan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu delegeler tarafından büyük bir ilgiyle izlenen bir konuşma yaptı.

Konuşmasına "Demokrasi ve sendikal haklar mücadelesinde, Fransa işçi sınıfının saygın ve vazgeçilmez bir yeri vardır. Geçmişte ve günümüzde sınıf mücadelesinin ve enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerini veren bu sınıfın seçkin temsilcileri olan sizlerin önünde konuşmak, bizler için çok değerli bir fırsattır" diye başlayan TÖB-DER Genel Başkanı, Türkiye'deki askeri faşist diktatörlüğün iktidara geldiği günden bu yana yaptıklarını çeşitli örnekleriyle anlattı.

Devleti ve toplumu faşistleştirmek isteyen askeri cuntanın eğitimi bir şartlandırma aracı haline dönüştürmek için TÖB-DER'i yok etmeye çalıştığını vurgulayan Gültekin Gazioğlu, "TÖB-DER davası Türk askeri faşist cuntasının eğitim-bilim-öğretmen düşmanı yüzünü tüm çıplaklığıyla gestirmiştir" diyerek konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

"Geçmişte faşist yönetimler altında yaşamış işçiler, emekçiler, içinde bulunduğumuz koşulları çok iyi anlarlar inancındayız.Bu inançla, Fransız meslektaşlarımı Türkiye öğretmenleriyle aktif dayanışmaya çağırıyorum."

Hem kamu sektöründe, hem de özel sektörde çalışan eğitim, bilim ve kültür emekçilerinin örgütü olan FERC, 60 bin üyeye sahip olup, 30 sendikayı çatısı altında barındırmaktadır. Kitle ve sınıf sendikacılığı ilkelerini benimsemiş olan FERC, bağımsızlık, demokrasi ve insan hakları için mücadele eden halklarla dayanışma içindedir. Dünyada barış, barış içinde birarada yaşama ve silahsızlanmayı savunmaktadır.

Kongre sırasında TÖB-DER ve FERC başkanları arasında yapılan ikili görüşmelerde karşılıklı bilgi alış-verişinde bulunulmuş, her iki örgüt arasındaki ilişkilerin ve dayanışmanın geliştirilmesi kararı alınmıştır.

TV'de Şiddet Filmleri

Amerikan Sağlık ve İnsan Hizmetleri Dairesi tarafından hazırlanan "Televizyon ve Davranışlar" adlı yeni bir rapora göre, televizyon filimlerindeki şiddet sahneleri, bu yayınları izleyen çocuklar ve yetişme çağındaki gençler üzerinde saldırganlığı arttırıcı bir etki yapmaktadır.

1970'li yıllardan bu yana gerek laboratuvarda yapılan deneysel çalışmalar, gerekse pratik gözlemler sonucu Ulusal Akıl Sağlığı Enstitüsü tarafından hazırlanan rapor, 1972 yılında Başcerrah Bilimsel Danışma Komitesince yapılan araştırmada öne sürülen ve geniş tartışmalara yol açan şiddet-saldırganlık ilişkisini büyük ölçüde doğrulamaktadır.

10 yıldan fazla süren bu araştırma sonucu bilim adamlarınca anlaşmaya varılan görüş, yayınları izleyen çocuk ve yetişme çağındaki gençlerde gerçekten saldırgan davranışlara yol açtığı şeklindedir.

Televizyonu "eğlencenin şiddetle karışık şekli" olarak nitelemekte olan yeni rapora göre, geçen on yıl içinde şiddete dayalı programların yüzdesi hemen hemen aynı kalmıştır. Bu süre içinde, ilk akşam programlarına kıyasla hafta sonu programlarında daha fazla şiddete yer verilmiştir.

Rapor "tabii ki bütün çocuklar saldırgan olmamaktadır" derken, yapılan çeşitli çalışmaların tek tek olaylar yerine büyük gruplar üzerinde yapıldığını vurgulamaktadır. Bu son araştırma hem okul öncesi çocukların, hem de yetişkinlerin, kız ve erkek çocukların da TV'deki şiddetten etkilenebileceği görüşünü yaygınlaştırmaktadır.

Öte yandan ABD Ulusal Yayın şirketi tarafından finanse edilen bir başka büyük araştırma, televizyondaki şiddet ile saldırgan davranış şekilleri arasında mutlaka bir bağlantı kurulamayacağını ortaya çıkarmıştır.

Amerikan Sağlık ve İnsan Hizmetleri Dairesi'nin raporu, televizyondaki şiddet ile saldırganlık arasındaki bağın belirlenmesinde, çocukların saldırgan davranmayı filimlerde izlediklerinden öğrendikleri kadar, şiddete karşı toplumsal hoşgörü değişikliklerinin de etkisi olduğunu ileri sürmektedir.

Televizyonun artık elektronik bir oyuncak gibi günlük hayatın bir parçası olarak düşünülemeyeceğini belirten araştırma bulguları, televizyonun sırf zararsız bir eğlence aracı olduğu hayalini yıkmıştır.

8 MAYIS MİTİNGİ ÜZERİNE

GERÇEK Avrupa Dayanışma Komitesi 8 Mayıs yürüyüş ve mitingine katılmayarak işbirliklerindeki ilkesiz tutumları protesto etti. Konuyla ilgili olarak GERÇEK Komitesi'nden bir sorumlu aşağıdaki açıklamayı yaptı.

Mart ayı sonlarında Birlik Yolu ve Cephe'nin çağrısı üzerine biraraya gelen çok sayıda grup, çalışmalar sonucunda 8 Mayıs'da Duisburg'da ortak bir yürüyüş ve miting yapılmasını kararlaştırdılar. Bunun için afişler ve ortak bildiriler yapıldı.

Hazırlanan ortak afişlere bazı gruplar imza atmamışlardı.Bunların arasında Dev-Yol'un başını çektiği Birkom topluluğu, kararlaştırılan DİSK'i Yaşatacağız sloganına karşı çıktığı için kendisi, bu sloganı içermeyen bir ayrı afiş hazırladı.

Gene Nisan başında alınan nihai kararlar arasında, mitingde konuşmacılar tespit edildi.Konuşma için TÖB-DER'e de mektup yazıldı. DİSK'i kimin temsil ettiği konusunda ortada görüş birliği olmadığı için DİSK'in seçilmiş yöneticilerine ve kimi grupların DİSK'i temsil eder saydıkları, DİSK Hukuk Dairesi Başkanı Yücel Top'a mektup yazılması kararlaştırıldı.

Mitingden bir hafta önce, TÖB-DER Genel Başkanı ve F. Almanya'daki yürütme kurulu üyeleri, TÖB-DER adına genel başkanın mitingde konuşmasını kararlaştırdılar ve bu karar mitingi düzenleyenlere bildirildi.

Ne var ki, mitinge beş gün kala Birkom grubu, önceden alınmış kararı tanımayarak, Yücel Top'un DİSK temsilcisi olduğunu, o konuşturulmadığı için, TÖB-DER'e de mitingde konuşma verilmemesini önerdi ve bu konuyu konuşmak için diğer taraflara çağrı yaparak toplantı istedi.

İki akşam üstüste yapılan toplantılar sonucunda, Birkom'un vetosu ve dayatması sonucunda mitingde TÖB-DER'i temsilen konuşma yapılmaması kararı oy çokluğuyla çıktı. Bu büyük bir olumsuzluktu. Şöyle ki:

➧ Eylem birliği yapan siyasal gruplar demokratik örgütlerin içişlerine karışmazlar. TÖB-DER'in seçilmiş yöneticileri genel sekreter Kemal Uzun'un muhalif oyuna karşılık oy çokluğuyla genel başkanın konuşmasını kararlaştırmışlardır. Buna müdahale etmek ve bu kararı tanımamak bağımsız bir demokratik örgütün içişlerine karışmak ve TÖB-DER'in hiyerarşisini tanımamaktır. Bu temel ilke çiğnenmiştir.

➧ TÖB-DER'e konuşma için çağrı yapılması hep birlikte alınan bir karar olduğu halde, alınmış kararı Birkom daha sonra çiğneyerek tanımama yoluna gitmiştir. Alınan kararların şu veya bu siyasal grubun ya da grupların hesaplarıyla yeniden ve yeniden tartışmaya getirilmesi eylem birliğinin temel ilkelerinden birini çiğnemek demektir.

➧ Dev-Yol grubunun başını çektiği Birkom grubu dayatmacı, şantajcı bir politika izlemiştir. Buna boyun eğmek eylem birliğinin eşitlik ilkelerinden taviz vermektir.

Bu temel hususlar nedeniyle, GERÇEK Komitesi, geniş kapsamlı eylem birliğinin daha başlangıcında hayati ilkelerden taviz verilmesini, bundan sonra yapılacak geniş kapsamlı eylem birliklerinde aynı grupların veya başka grupların keyfi davranışlarına ve başka konulardaki dayatmalarına yol açacağını görmüştür. Oysa eylem birlikleri gibi ortak çalışmalar müttefik olan veya olabilecek durumda bulunan gruplar arasında bir uzlaşmadır. Ama bu uzlaşma birlikte çalışmanın temel ilkelerinden ödün vererek uzlaşma değildir. Müttefik gruplar arasındaki uzlaşma ancak politikalarda bir uzlaşma olabilir. Bu uzlaşmalar temel ilkeleri çiğneyen ve bizzat eylem birliğinin evrensel, genel geçer ilkelerini hiçe sayan bir nitelikte olmaz. ilkesizlikler ve ilkelerden ödünler üzerine kurulan eylem birlikleri, sonuçta daha kötü ayrılıklara yol açar. Bu ise eylem birliğini özleyen ve isteyen emekçi kitlelerde düş kırıklığına yol açar.

GERÇEK Komitesi'nin 8 Mayıs yürüyüşünde aldığı tavrı kimileri, TÖB-DER Genel Başkanı'nın TSİP'li olmasına yorabilirler ve ilkesizlikleri bu yorumla sis perdesi arkasına gizlemeye çalışabilirler. Böylelerine de cevabımız şudur.

Bizim için önemli olan, toplantıda -ve diğer benzerlerinde- şu veya bu TÖB-DER yöneticisi değil, TÖB-DER'in konuşmasıdır. Bu Genel Başkan olur da, olmayabilir de. Ve bu mesele, yani bir toplantıda TÖB-DER'i kimin temsil edeceği, TÖB-DER'in kendi bileceği iştir. Kaldı ki, TÖB-DER Genel Başkanı'nın kendisi, toplantıda TÖB-DER'i temsil edeceği konusu kararlaştırılırken asla tekelci bir tutum içinde olmamış, aksine demokratik bir tavırla bu tespiti arkadaşlarına bırakmıştır. Şayet toplantıda TÖB-DER Genel Başkanı'nın kendisi değil de bir diğer yöneticinin konuşması kararı alınsaydı GERÇEK bu karara sonuna kadar saygılı olacaktı. Kısacası GERÇEK 8 Mayıs yürüyüşüne katılmayarak ilkesizlikleri protesto ederken, TÖB-DER Genel Başkanı'nın konuşturulmamasına değil, TÖB-DER'in konuşturulmamasına karşı çıkmıştır.

Konunun ilkesel ve temel yanı budur. Birkom'un ve onun başını çeken Dev-Yol'un TÖB-DER'i veto etmek konusundaki tutumunun analizine gelince: bu baştan sona küçük hesaplara dayanan bencil bir tutumu yansıtmıştır.Dev-Yol, DİSK temsilcisi olarak bir sendika görevlisini tanımaktadır. Vu bunu öne sürerek DİSK konuşmadığı için TÖB-DER'de konuşmamalıdır diye dayatmıştır.

Sayın Top'un elinde Abdullah Baştürk ve dört yürütme kurulu üyesinin verdiği bir temsil belgesi olduğunu söylemektedir.

Şayet DİSK Genel Başkanı ve 4 MYK üyesi Sayın Top'a örgütsel temsil yetkisi vermişlerse, bu DİSK'in ana tüzüğüne bütünüyle aykırıdır. Hiç kimse en olağanüstü koşullarda bile tüzüğü çiğneyemez. Şayet tüzüğü çiğneyen bir karar alınırsa, o karar meşru bir karar değildir ve böyle bir kararı tanımak olamaz. Olsa olsa adı geçen yöneticilerin verdiği belge, örgütsel niteliğini kazanmaz, sözkonusu kişilerin şahıslarını temsil eder. Bu nedenle adı geçen avukatın elinde varolduğu söylenen temsil belgesi, tüzük dışı olduğu için örgütü ve örgüt yönetimini temsil edemez.

Bu konuda diğer önemli bir nokta da, dünyanın hiçbir yerinde hiçbir sendikayı veya diğer kitle (meslek) örgütünü seçilmemiş bir kişi temsil edemez. (Şunu da not edelim ki, yurtdışında DİSK' in 1 MYK, 5 GYK üyesi, 1 GYK yedek üyesi bulunmaktadır.)

Yani adı geçen avukatın temsilcilik iddiası hem tüzük dışıdır hemde meslek örgütlerinin demokratik işleyişinin evrensel koşullarına ve teamüllere aykırıdır.

Şayet bu yol açılacak olursa, örneğin DİSK'e bağlı pekçok sendikanın hapishane-

TOPLU SÖZLEŞME YASA

Daha iktidarı gaspettiği ilk günde yasal grevleri silah zoruyla kıran generaller cuntası grev kırıcılığını *müebbed* kılma yolunda adım adım ilerliyor. Faşist rejimin sivil hükümetince hazırlanan Toplu Sözleşme "Yasa" tasarısı 12 Eylül'ün ardında ne derin bir işçi düşmanlığı ve korkusu yattığının yeni bir delilidir.

Tasarı grev hakkını adam-akıllı kuşa çevirip kullanılmasını imkansız hale getiren hükümlerle dolu. Birçok işkolunda hiç grev yapılamayacak. Bakanlar Kuruluna,sıkıyönetim komutanlıklarına grevleri yasaklama hakkı tanınıyor. Birçok hallerde grevler hükümetçe "ertelenebilecek", belli bir süre sonra da otomatikman YHK'ya devredilip YHK'nın kararı kesin toplu sözleşme niteliğini haiz sayılacak, yani, uzun lafın kısası, işçinin grev yapıp yapamayacağı, fiilen, yürütmenin iki dudağı arasında olacak! Bunlar gibi grev kararının nasıl alınacağı, grevdeki işçilerin işyerine girip çıkmaları, grev kırıcılarının statüsü, grev süresinde ücretlerin işlememesi,"kanunsuz" grev yöneticisi işçilerin tazminatsız işten atılması gibi daha birçok konuda son derece kısıtlayıcı, toplu sözleşme hakkını yok'a indirgeyici hüküm tasarıda yer alıyor.

Bunların hepsi işçilerin *kazanılmış haklarının geri alınması* niteliğinde hükümlerdir ve hepsi de, istisnasız, işverenlerin arsız talepleri doğrultusundadır.

Eski MESS genel sekreteri Özal'ı başbakan yardımcısı yapan cuntadan başka ne beklenirdi ki zaten?

Cunta bu tasarı ile işçi düşmanlığını o kerte açık

de veya yurtiçinde bulunan yöneticileri kendilerinin uygun gördükleri herhangi bir kişiye sendikanın meşru tüzüğü dışında bir kararla temsil yetkisi verebilirler. Böyle olunca da önümüzdeki yıllarda, DİSK'e bağlı pek çok sendikayı, seçilmiş yönetici olmayan kişiler temsil etmeye (bu iddiayı taşımaya) başlarlar.Bu şekilde, DİSK'e bağlı pekçok sendika ve DİSK dışındaki diğer demokratik meslek örgütlerinin temsili yöneticileri olarak Sayın Top gibi tüzük ve kural dışı "temsilciler" çıkar.

Öte yandan, "Madem ki DİSK konuşmuyor,şu halde TÖB-DER' de konuşmasın" diyen Dev-Yol ve Birkom'un bu konuda samimi olmadıkları şundan da bellidir: Bunlar DİSK'i Yaşatacağız sloganına öylesine karşı çıkmışlardır ki, hazırlanan ortak afişlere katılmamışlar ve o sloganı içermeyen, fakat diğer ortak sloganları içeren ayrı bir afiş hazırlamışlardır.

Dev-Yol grubu yukarıda sözünü ettiğimiz tüzük ve kural dışı "temsilci"yi TÖB-DER'in 1976'dan beri genel başkanlığını yapan kişiyle aynı kaba koymaktadır. Yani TÖB-DER hiyerarşisini ve onun seçimle gelmiş genel başkanını, F.Almanya'daki yürütme kurulu üyelerinin iradesini hiçe saymaktadır. Aynı tutumu,örneğin DİSK genel başkanı yurtdışında olsaydı, ona karşı da yapabilirdi. Şu veya bu grup "DİSK Genel Başkanı DİSK'i temsil etmez" diyebilirdi veya başka bahaneler getirerek aynı tutumu DİSK Genel Başkanına da gösterebilirdi.Ya da başka meslek örgütünün genel başkanının ve yöneticilerinin iradesini hiçe sayabilirdi.

Birkom grubunun ileri sürdüğü (aslında hiç de gönülden savunmadığı) gerekçelere karşılık, işbirliğinin ilkelerini savunmak yerine "TÖB-DER meselesi burada aşılamayacaktır, mücadele devam edecektir" gibi yuvarlak laflarla cevap vermeye çalışanlar, başından beri belirttiğimiz ilkesizliklere, grupsal çıkarlara teslim olmanın örneklerini vermişlerdir. (Burada, son toplantıya katılmayan ve TÖB-DER ve DİSK gibi örgütlerin birer konuşmacıyla temsil edilmesini ilkesel olarak savunan örgütleri tenzih ederiz)

İşin bir de devrimci duyarlık açısından önemli bir yanı vardır:TÖB-DER Genel Başkanı öteden beri Türk burjuvazisinin ve bugün de Kenan Evren cuntasının en fazla boy hedefi seçtiği ve tecrit etmek istediği, susturmak istediği kişilerden birisidir. Sadece faşist cunta değil, bilindiği gibi, Tercüman gazetesi de TÖB-DER Genel Başkanına aralıksız saldırıp durmaktadır.

Yöneticilerinin bir kısmı ağır hapis cezalarına çarptırılmış olan ve başından beri düşman oldukları TÖB-DER'in genel başkanının, "devrimcilik" adına konuşturulmamasından, kendilerinin tecrit etmek istedikleri bir örgütün ve onun genel başkanının bu kez de devrimcilik adına tecrit edilmek istenmesinden, olsa olsa en fazla Tercüman gazetesinin Ergun Göze'si ile Rauf Tamer'i, sıkıyönetim mahkemeleri ve cuntanın tamamı memnun olabilir. TÖB-DER'i veto edenler istemeyerek de olsa bu duruma düşmüşlerdir.

Keskin devrimcilik adı altında nasıl da oportünizme düşüldüğünü, küçük grupsal hesaplar adına nasıl da vahim yanılgılara gidildiğini farketmeyecek kadar grupçulukla donanmış olmak ibret verici bir olgudur.

Şu noktayı da belirtelim ki: böyle geniş kapsamlı eylembirliği çalışmalarının daha çok başlangıcındayız. Ortaya bu ve benzeri sayısız olumsuzluklar çıkacaktır. GERÇEK Komitesi bunların çözümünde eyyamcılık gütmeyecek, herşeyden önce eylem birliğine İLKELERİN hakim olması için ısrar edecektir.

TASARISI

etmiştir ki, ve DİSK yöneticileri idamla yargılanırken cuntaya yardakçılığı hâlâ sürdüren hain Türk-İş üst yönetiminden tasarıya gerçek bir muhalefet konusunda hiç hayır gelmeyeceği öylesine kesindir ki, şimdi Halil Tunç bile oldukça radikal sayılabilecek eleştirilerle sesini yükseltmeyi zorunlu bir namus borcu saymaktadır.

Ne var ki cuntayı eleştirmek hiç bir zaman cuntaya *direnmenin* yerini tutamaz. Bu cunta eli silahlı zorbalar cuntasıdır. Halk düşmanı tekelcilerin terör örgütüdür. Eleştirilere, "uyarı" lara kulak asmak için anayasayı çiğneyip, parlamentoyu feshederek, demokratik hak ve özgürlükleri, insan haklarını hiçe sayarak iktidar olmamıştır. Onun yaptıklarını eleştirmek, suçu suçluya şikayet etmekle birdir!

Faşist rejimin işçi haklarına saldırısına aktif direnişle karşı durma gereğini kavramanın da önemi ortadadır. Cunta herşeyden çok işçi haklarını yok etmek için iktidarı gaspetmiştir. Ondan sonra da bunu başarmak ve sürdürmek için toplumun -bir avuç tekelci parababası dışında- bütün diğer kesimlerini ekonomik,siyasi ve psikolojik baskı altına almıştır. İşçi hakları için direnmek demokrasi için, insan hakları için direnmektir.

1 MAYIS ve BİR TAVIR

Aşağıda beşli platformun ortak 1 Mayıs bildirisi çıkarmak amacıyla yaptığı toplantıya GERÇEK KOMİTESİ'nin sunduğu bildiri taslağını yayınlıyoruz. Taslak toplantıya katılanlarca benimsendiği halde, FİDEF tarafının sadece bildirinin sonundaki "Kahrolsun Faşizm" sloganına itiraz etmesi nedeniyle ortak bildiri haline dönüşemedi.

Faşizmin kahrolmasını istemek için illâ o ülkede faşizmin iktidarda olması şart değildir.Kaldı ki,belki Cunta'nın faşist olduğu çağrışımını yapar diye faşizme karşı olan tüm insanlığın malı olmuş en genel sloganlara dahi karşı çıkmak, FİDEF'li dostlarımızın değil, başkalarının işi olsa gerek.

Kardeşler:

1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Ama 1 MAYIS sadece işçi sınıfının değil, bütün dünya emekçilerinin, tüm çalışan işçilerin en önemli uluslararası günüdür. Yüzyıla yakın bir zamandır dünyanın dört bir yanındaki emekçiler aralarındaki sınıf dayanışmalarını, birlik ve kardeşliklerini, mücadele bayraklarını her 1 MAYIS'da yeniden ve yeniden yükseltirler.

İşçilerin, bütün emekçilerin birliğinden ve mücadelesinden ölesiye korkan Türk burjuvazisi 1925'dan başlayarak 1 Mayıslar'a yasak koymuştu. Hedef şaşırtmak için işverenler ve sarı sendikacılar aracılığıyla 1 Mayıs' larda işçileri kırlara piknik yapmaya götürdü. 1 Mayıs'ı da bahar ve çiçek bayramı ilan etmişti.

Ama işçi sınıfımız, Türk ve Kürt halklarımız bu yarım yüzyıllık yasak zincirini son yıllarda kırdılar. Akın akın 1 MAYIS alanlarını doldurdular. Yüzbinler ve yüzbinler halinde mücadele azimlerini, sınıf kardeşliklerini dile getirdiler. Bu muazzam 1 Mayıs gösterileri egemen sınıfları korkuttu. 1 Mayıs eylemlerimize saldırdılar. Taksim 1 MAYIS ALANI'nı kana buladılar. Ama biz ertesi yıl daha güçlü, daha kalabalık biçimde o meydanda birleştik.Tekelci burjuvazi daha sonra 1 MAYIS' lara sıkıyönetimlerle, sokağa çıkma yasaklarıyla saldırdı. Çünkü 1 MAYIS eylemlerimiz, işçi sınıfı mücadelesinin, emekçi halk hareketinin, Kürdistan ulusal demokratik muhalefetinin gücünün ve boyutlarının önemli bir simgesi haline gelmişti.

Sonuçta, bu büyük devrimci ve demokratik kabarışı anayasa ve yasalar içinde durduramayacağını gören tekelci sermaye, Kenan Evren cuntası aracılığıyla 12 Eylül darbesini yaptırdı. Emrindeki asker-sivil tüm kolluk kuvvetleriyle halklarımıza daha da kudurganca saldırdı.Darağaçları kurdu, onbinlerce insanımızı işkence mahzenlerinden geçirdi, nice decrimcileri, yurtseverleri katletti. Emekçiler üzerindeki tekelci sınıfsal tahakkümü ve Kürt halkı üzerindeki militarist ulusal zulmü büsbütün azgınlaştırdı.

Bugün kapkara karanlıkların çöreklenmiş olduğu anayurtta anaların yürekleri yaslı, gözleri yaşlıdır. 12 Eylül öncesindeki faşist milliyetçi hareketin terörünün yerini, bugün Kenan Evren'in azgın devlet terörü almıştır. On milyonlarca emekçi her türlü özgürlükten, en basit insan haklarından yoksun bir şekilde zorbalık altında yaşamaktadır.

Ama işçi sınıfımız, emekçi halklarımız diz çökmemiştir, boyun eğmemiştir. Bugün yüzbini aşkın kardeşimizin bulunduğu Askeri Toplama Kamplarının mahzenlerinde,koğuşlarında, işkencehanelerinde 1 MAYIS marşları ve mücadele sloganları yükselmektedir. Direniş türküleri yükselmektedir. Fabrikalarda işçiler 30 Nisan'da kendi işyerlerinin özelliklerine göre yemek boykotu dahil olmak üzere 1 MAYIS'ın birlik ve mücadele ruhunu, işçi sınıfının kolektif iradesini binbir baskı ve terör altında bile gerçekleştirmektedirler. 1 MAYIS bildirileri elden ele dolaşmakta, öğrenci yurtlarından demokrat köylülere kadar 1 MAYIS'ımız anılmaktadır.

Biz F.Almanya'daki Türk ve Kürt işçileri olarak topraklarımızdan binlerce kilometre uzakta da olsak, yüreğimiz oradaki 45 milyon kardeşimizle birlikte atmaktadır. Zulme ve zorbalığa karşı mücadele eden halklarımızın kopmaz birer parçası olarak onlarla olan dayanışmamızı bu 1 MAYIS'da daha da yükseltiyoruz. Burada F.Almanya'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen 1 Mayıs gösterilerine F.Aymanya'lı işçilerle, emekçilerle, diğer göçmen işçilerle birlikte katılıyoruz, işçilerin uluslararası birliğini, halkların kardeşliğini dile getiriyoruz. Dünya barışı için duyduğumuz güçlü özlemleri ifade ediyoruz. Aynı zamanda, Türk cuntasına karşı mücadele azmimizi haykırıyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ!
CUNTAYA KARŞI BİRLEŞELİM!
YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!
YAŞASIN 1 MAYIS!

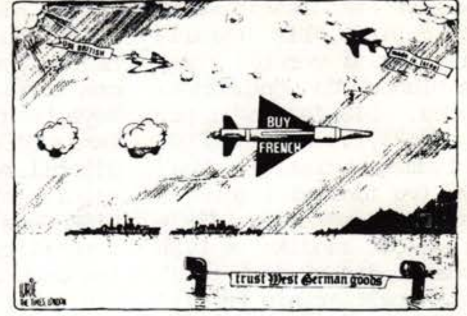
● Falkland Adaları Savaşı ●

Falkland Adaları (Malvinas) savaşının ardında 1)faşist Arjantin cuntasının militarist macera ve iktidar hırsı; 2) İngiltere başbakanı Thatcher'in İngiltere halkını yıpranmış sömürge imparatorluğu hülyalarıyla oyalama, gittikçe ağırlaşan ekonomik krizden dikkatleri saptırma çabası; 3) ABD emperyalizminin bulanık suda balık avlama amaçları yatmaktadır.

Arjantin cuntasının liderliğini birkaç ay önce ele geçiren faşist general Gualtieri, iktidarını bir askeri "zafer"le perçinleme hevesine kapılmıştır. Böylelikle ülkenin içinde çalkalandığı, yüzde yüzün üzerinde enflasyonlu, 40 milyar dolara yakın dış borçlu ekonomik ve sosyal krizin giderek şiddetlendirdiği muhalefet hareketini de yavaşlatabileceğini ummuştur. Militarist macera ile kitlelerin şoven milliyetçi duygularını ve anti-kolonyalist tepkilerini sömürerek, halka ve özellikle işçilere uyguladığı acımasız zulmü unutturmayı hesaplamıştır. Ve bütün hesaplarını, haklı tarihi gerçekleri zorbalığa kalkan ederek bir emri vaki yaratma üzerine kurmuştur.

Beri yandan ise Bayan Thatcher'in ülkesinde üç yıldır ısrarla izlenen acımasız monetarist politika işsiz sayısını üç milyona çıkarmıştı. Thatcher'in iflas eden ekonomi politikası, partisinin halkın gözünde itibar yitirip seçim şansının büyük ölçüde azalmasına yol açmıştı. Bu durumda Gualtieri'nin beklenmedik saldırısı, Thatcher için beklenmedik bir fırsat oldu. Halkı ezen işsizlik felaketi karşısında "tavizsiz"(!) katı tutumuyla monetarist politika babalarının ve bu politikadan çıkar sağlayan büyük finans kapital çevrelerinin takdirini kazanan İngiltere başbakanı hemen kolları sıvayıp bu fırsatı "değerlendirmeye" koyuldu. Eski büyük Britanya İmparatorluğunun ünlü "ganbot politikası"nı hortlatırcasına, İngiltere'nin on bin kilometre uzağında açık denizlere donanmalar, uçak filoları, askeri birlikler gönderdi. Arjantin cuntasına meydan okuyan "tavizsiz" savaşçı pozlarda, kendisinin ve partisinin paslanan prestiji üzerine kanlı bir cila çekme gayreti içine girdi. Tabii ki bu arada,günü geçmiş kolonyalist hırslara ve savaş havasını seçim şansına çevirme hesabına gencecik İngiliz askerlerini kurban etmenin vebalini yüklenmeyi de sözümona "kahramanca" bir marifet sandı!

Ne ki Gualtieri ile Thatcher'in "hiç yoktan"(!) kapışıp birbirlerine girmeleriyle bulanan soğuk sularda ABD Reagan yönetiminin de balık avlamaya çalıştığı gözleniyor. Buenos Aires'den gelen haberlere göre, Washington'daki Arjantin askeri ataşesi bir general, işler sarpa sarınca cuntanın hışmına uğrayarak geri çekilmiş, siyasi sürgüne gönderilmiştir. Bunun nedeni bu ataşenin Gualtieri'nin tezgahladığı

emri vaki ardından Reagan yönetiminin Arjantin'i açıkça destekleyeceği "izlenimi"ni cuntaya iletmiş, yani *cuntanın yanıltılmasına* alet edilmiş olmasıdır. Bu da ABD emperyalizminin, yakınındaki petrol yatakları ve stratejik konumu nedeniyle Malvinas adaları üzerinde çevirdiği dolapların ne denli karışık ve karmaşık olduğunu gösteriyor. Hatırlanacağı gibi ABD Dışişleri Bakanı Haig'in "arabulucuk" önerilerinden biri de sözde geçici bir süre için adalarda Arjantin, İngiltere ve ABD arasında bir üçlü yönetim kurulması idi..!

Reagan yönetimi yalnız Malvinas üzerinde söz sahibi olmaya çalışmakla kalmamaktadır. Aynı zamanda, bu olaydan, daha geniş kapsamlı amaçlar için yararlanmayı da amaçlamaktadır. Bunlardan biri de Güney Atlantik'te NATO benzeri yeni bir saldırgan askeri paktın oluşturulmasıdır. Faşist Arjantin cuntası bu ve buna benzer amaçlar doğrultusunda çok yönlü oyunlar kuran ABD'nin elinde sonu ne olacağı şimdilik tam bilinmeyen bir piyondur.

EL-SALVADOR'DA SEÇİM FİYASKOSU

Orta Amerika ülkesi olan El Salvador'daki anti-faşist, anti-emperyalist kurtuluş mücadelesi güçleniyor. Aralarında El Salvador Komünist Partisi'nin de bulunduğu ve ülkedeki bütün devrimci-demokratik güçleri kucaklayan 5 örgütten oluşan Farabundo Marti Ulusal Kurtuluş Cephesi (FMLN), bilindiği gibi politik-askeri örgütlenmesini 1970 yılında başlatmıştı. Oluşturulan gerilla birlikleri, bugün ülkenin hemen her köşesinde kök salmış olup,ABD destekli faşist rejime karşı her gün politik-askeri başarılar kazanmaktadır.En ağır ve kanlı baskılara rağmen halk, mücadeleye çeşitli şekillerde katılmakta, mücadeleyi yükseltmektedir.

Bu arada, bilindiği gibi, geçen Mart ayı sonunda El Salvador'da genel seçimler yapıldı. O zamanki asker-sivil faşist cuntanın başı Hristiyan Demokrat Napoleon Duarte ve onu destekleyen ABD hükümeti bu seçime büyük umut bağlamışlardı. Çoğu FMLN üyesi de olan tüm sol ya da liberal partilerin hiç biri seçime katılmadı. Bu seçimde alınacak sonuçların El Salvador halkının iradesini temsil etmeyeceği ve hiç bir çözüm getirmeyeceği önceden belliydi. Nitekim seçime katılanların oranı son derece düşük oldu. Seçim sonucu belirlenen parlamento, geçerli oyların ancak %25'i ile seçilmişti! ABD'nin adayı Duarte'nin Hristiyan Demokrat Partisi 24 milletvekili ile azınlıkta kaldı. Duarte'nin başkanlığındaki cuntanın canice siyasetini ve uygulamalarını "yeterli" bulmayan aşırı sağ beş partinin oluşturduğu koalisyon ise 36 milletvekili ile kontrolü ele geçirdi. Daha sonra ABD'nin ve ordunun baskısıyla, adı "ılımlı"ya

çıkmış ünlü bir banker geçici Cumhurbaşkanı ilan edilerek hükümette kilit noktalar bu gerici-faşist partiler arasında paylaşıldı.

El Salvador seçiminin fiyaskosu ve bu seçimle halk düşmanı rejimin meşrulaştırılmasını amaçlayan ABD politikasının tam iflası, Farabundo Marti Kurtuluş Cephesi için yeni bir zafer oldu. ABD hükümeti tüm dünya kamuoyu karşısında ipliği çoktan pazara çıkan kaatil rejime şimdi eskisi kadar açıkça sahip çıkamıyor. Ama bu, sol görünüp sağ vuran Duarte'nin yerini almış olan açıktan açığa faşist ve sağcı partiler koalisyonu ve onun ardındaki halk düşmanı ordudan ABD desteğinin çekildiği anlamına gelmiyor. Nitekim bir süredenberi ABD'nin Georgia ve North Carolina eyaletlerinde 350 ABD'li askeri uzman tarafından özel eğitimden geçirilmekte olan 1500 El Salvador askeri Mayıs ayı içinde El Salvador'a geri döndü. ABD'de kaldıkları sürece eğitilen bu askerler şimdi FLMN güçlerine karşı "daha etkin mücadele" içine sokulacaklar!

DAYANIŞMA SORUMLU:O.DOĞANÇAY, YAZIŞMA ADRESİ:Postlagerkarte A 008766,4220 Dinslaken, BANKA HESABI: Sparkasse Dinslaken, Konto-Nr: 833 731